

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis Stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Rodziny, Polityki
Senioralnej i Społecznej (21.)

30 czerwca 2020 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druk senacki nr 151, druki sejmowe nr 422, 423 i 429).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 149, druki sejmowe nr 418, 283, 419 i 419-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 55)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący
Jan Filip Libicki)

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Dzień dobry, witam wszystkich państwa.
Szanowni Państwo, proszę o zajmowanie miejsc.

Otwieram posiedzenie senackiej Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej.

Witam wszystkie panie i panów senatorów. Witam przybyłych gości. Pozwolę sobie przywitać tylko osoby reprezentujące poszczególne instytucje, dodając formułę „ze współpracownikami”, bo państwa jest dosyć dużo, i w ten sposób postaramy się, że tak powiem, ograniczyć część powitalną naszego posiedzenia.

A zatem witam pana ministra Pawła Muchę reprezentującego Kancelarię Prezydenta wraz ze współpracownikami, witam pana Andrzeja Gut-Mostowego z Ministerstwa Rozwoju wraz ze współpracownikami, witam pana Roberta Andrzejczyka z Polskiej Organizacji Turystycznej wraz ze współpracownikami, witam pana ministra Stanisława Szweda z ministerstwa rodziny... Wprawdzie nie widzę pana ministra, jak na razie, ale może dotrze do nas w późniejszym terminie. Witam pana Włodzimierza Owczarczyka z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz ze współpracownikami. I to by było na tyle, jeśli chodzi o instytucje. Witam, tak jak już powiedziałem, panie i panów senatorów, witam również panie i panów posłów, którzy przybyli na nasze posiedzenie.

W programie naszego posiedzenia są 2 punkty. Punkt pierwszy to rozpatrzenie ustawy o Pol-

skim Bonie Turystycznym, zaś punkt drugi to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Na początek jestem winien państwu przeprosiny. Myśmy mieli posiedzenie o godzinie 14.00, wspólne posiedzenie 3 komisji, w tym naszej komisji, które niestety z powodu awarii systemu informatycznego, pozwalającego nam po raz pierwszy brać udział w sposób zdalny w posiedzeniach komisji, nieco się przedłużyło. Wszystkich państwa, którzy przybyli na godzinę 14.00, bardzo serdecznie za to opóźnienie przepraszam.

I jeszcze 2 uwagi wstępne. Uwaga pierwsza jest następująca: nikt z senatorów, którzy mają możliwość brania udziału w posiedzeniu komisji w sposób zdalny, nie korzysta z tej możliwości. Myślę, że ułatwi to nam procedowanie. To jest kwestia pierwsza.

I kwestia druga. Pozwalam sobie zapytać: czy na sali znajdują się osoby, które prowadzą działalność lobbingsową zgodnie z zapisami ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa? Jeśli tak, to proszę bardzo o zgłoszenie tego faktu. Nie widzę zgłoszeń. W takim razie uznaję, że nie ma takich osób.

Czy są jakieś uwagi do przedstawionego porządku posiedzenia? Nie ma. Dziękuję.

W takim razie przechodzimy do jego realizacji.

Punkt pierwszy to rozpatrzenie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

Ponieważ inicjatywa jest inicjatywą pana prezydenta Andrzeja Dudy, bardzo proszę pana ministra Muchę o przedstawienie nam tej ustawy.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RP
PAWEŁ MUCHA

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowne Panie i Panowie Senatorowie!

Powiem tylko, że uprawnieni do reprezentacji pana prezydenta w toku tego postępowania jesteśmy wspólnie z panią minister Anną Surówką-Pasek, która też jest obecna na posiedzeniu.

Mamy zaszczyt przedstawić państwu uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawę o Polskim Bonie Turystycznym. Ustawa ta stanowi realizację zapowiedzi prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy dotyczącej potrzeby wsparcia polskich rodzin oraz polskiej branży turystycznej w związku z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19.

Inicjatywa ustawodawcza pana prezydenta realizuje zatem 2 cele. Pierwszy z nich to pomoc rodzinom wychowującym dzieci w sfinansowaniu wypoczynku. Polega ona na przyznaniu osobom pobierającym świadczenie wychowawcze 500+ świadczenia w formie bonu w wysokości 500 zł na każde dziecko. Osobom wychowującym dzieci niepełnosprawne będzie ponadto przysługiwało dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł na każde dziecko. Tym samym osoby otrzymujące świadczenie wychowawcze 500+ na dzieci niepełnosprawne otrzymają bonu w wysokości 1 tysiąca zł na każde dziecko. Krąg osób wychowujących dzieci uprawnionych do otrzymania świadczenia w formie bonu został określony w sposób bardzo szeroki. Świadczenie w formie bonu otrzymają bowiem wszystkie osoby uprawnione, które w dniu wejścia w życie ustawy mają prawo do świadczenia wychowawczego 500+ na dziecko, w tym również na dziecko znajdujące się w pieczy zastępczej. Tym samym świadczenie to zostanie przyznane także instytucjom pieczy zastępczej. Osoby pobierające świadczenie wychowawcze 500+ na dziecko niepełnosprawne otrzymają jednocześnie dodatkowe świadczenie w formie bonu. Ponadto prawo do świadczenia w formie bonu otrzymają również wszystkie osoby uprawnione, którym od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznane zostanie świadczenie wychowawcze 500+. Z kolei prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu otrzymają osoby uprawnione, jeżeli dziecko, które wychowują, uzyska do dnia 31 grudnia

2021 r. orzeczenie o niepełnosprawności, orzeczenie o lekkim, umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności bądź orzeczenie traktowane na równi z tymi orzeczeniami.

Bon będzie przeznaczony na sfinansowanie usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terenie kraju. Będzie nim zatem można dokonać płatności za pobyt w hotelu, wyjazd na obóz harcerski, sportowy czy na turnus rehabilitacyjny.

Bon będzie miał formę dokumentu elektronicznego i będzie udostępniany w systemie teleinformatycznym. Osoba uprawniona otrzyma bon po zarejestrowaniu się na Platformie Usług Elektronicznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Chciałbym tu podkreślić, bo pojawiły się też nieprawdziwe komentarze czy opinie, że bon będzie trafiał oczywiście do wszystkich dzieci. Beneficjentami są także dzieci rolników, które są w systemie KRUS. Tu mówimy tylko o formie dokumentu elektronicznego i o otrzymaniu bonu po zarejestrowaniu na Platformie Usług Elektronicznych ZUS, ale świadczenie obejmować będzie wszystkie dzieci, tak jak mówiłem. W przypadku dzieci niepełnosprawnych mówimy o łącznej kwocie 1 tysiąca zł.

Prawo do świadczenia w formie bonu będzie ustalała Polska Organizacja Turystyczna na podstawie informacji o osobach uprawnionych, przekazanej przez ministra właściwego do spraw rodziny.

Za pomocą bonu osoba uprawniona będzie mogła dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia. Bon nie będzie podlegał wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze ani inne środki wymiany. Prawo do dokonania płatności za pomocą bonu wygaśnie z dniem 31 marca 2022 r. Oznacza to, że do tego dnia włącznie możliwe będzie dokonanie za pomocą bonu płatności za usługę hotelarską lub imprezę turystyczną, przy czym realizacja tej usługi lub imprezy turystycznej będzie również możliwa po dniu 31 marca 2022 r. Tyle że, tak jak powiedziałem, płatność będzie musiała nastąpić do tego terminu.

Listę przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego przyjmujących płatność za usługi hotelarskie oraz imprezy turystyczne za pomocą bonu będzie udostępniała na swojej stronie internetowej Polska Organizacja Turystyczna. Aby móc przyjmować płatności

za pomocą bonu, przedsiębiorca turystyczny oraz organizacja pożytku publicznego, świadczący usługi hotelarskie i oferujące imprezy turystyczne, będą rejestrować się w systemie teleinformatycznym. Rozliczenia z przedsiębiorcą turystycznym i organizacją pożytku publicznego, którzy przyjmują płatności bonem, dokonywał będzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wspólnie z Polską Organizacją Turystyczną będą współadministratorami systemu teleinformatycznego, za pomocą którego następowała będzie obsługa bonów.

Wartość bonu nie będzie opodatkowana podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Będzie ona również wolna od egzekucji i nie będzie podlegała wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie odrębnych przepisów.

Pierwszym celem ustawy, tak jak wskazano, jest wsparcie dla polskich rodzin. Drugim celem inicjatywy ustawodawczej pana prezydenta Andrzeja Dudy jest wsparcie polskiej branży turystycznej. Przedsiębiorstwa turystyczne stanowią ten sektor gospodarki, który bardzo mocno ucierpiał w związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa. Mając na względzie szczególne potrzeby tego sektora i zachęcając także do tego, żeby wypoczynek, zwłaszcza w tym roku, w roku pandemii, ale, tak jak mówiliśmy, także w roku 2021 czy nawet w I kwartale roku 2022 był wypoczynkiem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tak to świadczenie konstruujemy. Konstruujemy je tak, że te 2 cele tutaj się łączą, łączymy wsparcie dla polskiej branży turystycznej szczególnie dotkniętej skutkami COVID-19 ze wsparciem dla polskich rodzin. Zaproponowane w ustawie rozwiązania dotyczące bonów, za pomocą których będzie można dokonywać zapłaty za usługi hotelarskie i imprezy turystyczne, powinny poprawić sytuację polskiej branży turystycznej i przyczynić się do polepszenia jej kondycji.

Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowne Panie i Panowie Senatorowie, pragnę podkreślić, że ustawa o Polskim Bonie Turystycznym w istotny sposób polepszy sytuację rodzin wychowujących dzieci, przedsiębiorstw turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego. Biorąc pod uwagę te względy, zwracam się do państwa z prośbą o pozytywną ocenę rozwiązań zawartych w ustawie i przyjęcie prezydenckiej

ustawy, inicjatywy, która cieszyła się powszechnym poparciem w głosowaniu sejmowym. Dziękujemy bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Proponowałbym następujący tryb postępowania: ja teraz poproszę Biuro Legislacyjne, po wystąpieniu Biura Legislacyjnego poprosiłbym o krótkie ustosunkowanie się do tej materii przedstawicieli Ministerstwa Rozwoju i Polskiej Organizacji Turystycznej, a następnie wypowiedzieliby się państwo senatorowie oraz przybyli na posiedzenie goście.

Rozumiem, że taki tryb postępowania państwo przyjmujecie? Dziękuję.

W takim razie poproszę Biuro Legislacyjne o sprawne przedstawienie poprawek, o których wiem, dotyczy to przynajmniej tych legislacyjnych, że ma ich być dosyć dużo.

Proszę bardzo.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Po pierwsze, Biuro Legislacyjne zwraca uwagę na potencjalną niezgodność art. 8 ust. 5 z art. 2 konstytucji w zakresie użytego sformułowania „w szczególności”, które uniemożliwia zrekonstruowanie w sposób zupełny obowiązku przedsiębiorcy turystycznego czy też organizacji pożytku publicznego w zakresie dokonania rejestracji. W związku z tym proponujemy skreślenie sformułowania „w szczególności”.

Po drugie, zwracamy uwagę na to, że w art. 13 pkt 1 uznano, że jeżeli w toku czynności sprawdzających dane dotyczące imienia i nazwiska osoby dokonującej rejestracji, upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego, nie są zgodne ze stanem faktycznym, Polska Organizacja Turystyczna będzie obowiązana do usunięcia przedsiębiorcy turystycznego lub

organizacji pożytku publicznego z listy w drodze decyzji administracyjnej, która, po pierwsze, będzie podlegała natychmiastowemu wykonaniu, po drugie, będzie skutkowałą niemożnością ponownej rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, i wreszcie, w przeciwieństwie do regulacji art. 12, bez wezwania pod rygorem usunięcia z listy do stosownego sprostowania.

Proponujemy zatem, aby w zakresie tej danej art. 13 pkt 1 i art. 12 uległy stosownej modyfikacji, tak aby w przypadku tej niezgodności Polska Organizacja Turystyczna wzywała przedsiębiorcę turystycznego bądź organizację pożytku publicznego do stosownej modyfikacji.

Po trzecie, zwracamy uwagę na konieczność modyfikacji art. 38 ust. 3 stanowiącego przepis karny w ten sposób, aby stosownie do ust. 1 zapewnić zachowanie konstytucyjnej zasady równości.

Po czwarte, o czym już wielokrotnie wspominaliśmy podczas prac legislacyjnych w Senacie, stoimy na stanowisku, że art. 42, który nowelizuje ustawę o systemie instytucji rozwoju, oraz art. 43, który nowelizuje ustawę o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, są niezgodne z art. 118 ust. 1 oraz przepisami art. 119 ust. 1 i 2 konstytucji przez to, że zostały one wprowadzone do tekstu ustawy bez zachowania wymaganego trybu postępowania ustawodawczego w Sejmie. Pozwolę sobie jednocześnie zwrócić uwagę na to, że przedmiot tych regulacji pozostaje bez żadnego związku z problematyką bonu turystycznego.

Po piąte – i jest to chyba najważniejsza uwaga Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu – zwracamy uwagę na brak prawidłowości art. 44 ustawy. Mianowicie, jakkolwiek art. 48 ustawy stanowi, że wchodzi ona w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, jednakże przepisy art. 44 ustawy stanowią, że minister właściwy do spraw turystyki poda do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra 2 informacje: po pierwsze, informację o terminie możliwości rejestracji w systemie teleinformatycznym przez przedsiębiorcę turystycznego albo organizację pożytku publicznego, a po drugie, co ma znaczenie dla osób

uprawnionych do otrzymania bonu, o terminie aktywacji bonu w systemie teleinformatycznym.

W przypadku, gdyby tak brzmiący przepis przy jednoczesnym brzmieniu art. 48 stanowiącego o *vacatio legis* nie został zmieniony, doszłoby do sytuacji, w której pomimo wejścia ustawy w życie *de facto* nie mogłaby być ona stosowana przez 2 beneficjentów ustawy, tzn. z jednej strony osoby uprawnione, a z drugiej strony przedsiębiorców turystycznych i organizacje pożytku publicznego, do momentu wskazania terminu przez organ władzy wykonawczej, jakim jest minister właściwy do spraw turystyki. Ten błąd, mający, rzecz jasna, charakter usuwalny, można naprawić w dwojaki sposób: albo poprzez stosowne wydłużenie okresu *vacatio legis* przy jednoczesnym skreśleniu art. 44, albo poprzez taką modyfikację art. 44, że ustawodawca wyznaczy ministrowi właściwemu do spraw turystyki obowiązek wskazania terminu możliwości realizacji stosowania tej ustawy. W aktualnym brzmieniu art. 44 nikt nie jest w stanie, opierając się na lekturze ustawy, odpowiedzieć na pytanie, kiedy ustawa będzie stosowana.

Po szóste, zwracamy uwagę na konieczność pochylenia się przez Wysoką Komisję i Wysoki Senat nad art. 17 i art. 30, które przewidują wyłączenie przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych w zakresie dotyczącym inwestycji dokonywanych w związku z realizacją ustawy przez Polską Organizację Turystyczną i Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Rozumiejąc motywację ustawodawcy sejmowego, pragniemy jednocześnie zwrócić uwagę na konieczność zbadania zgodności tych przepisów z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych, która zawiera zamknięty katalog wyłączeń zakresu stosowania systemu zamówień publicznych. W przekonaniu Biura Legislacyjnego żaden z przepisów tej dyrektywy nie daje podstaw do uznania, że stosowane wyłączenie jest prawidłowe.

Pozostałe zastrzeżenia Biura Legislacyjnego mają charakter spójnościowy, mają charakter legislacyjny oraz redakcyjny. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Bardzo dziękuję, Panie Mecenasie, za przedstawienie opinii Biura Legislacyjnego.

Chciałbym poprosić pana ministra Gut-Mostowego, jako reprezentanta Ministerstwa Rozwoju, o przedstawienie swojej opinii na temat tej ustawy. Potem wypowie się Polska Organizacja Turystyczna, a następnie otworzę dyskusję.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie! Państwo Ministrowie!

Oczywiście opinia na temat ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, prezydenckiej ustawy, może być tylko i wyłącznie pozytywna, jako że w gestii naszego resortu jest nadzorowanie i stwarzanie optymalnych warunków dla funkcjonowania branży turystycznej, która oczywiście spełnia potrzeby Polaków, potrzeby wypoczynkowe. Branża ta została dotknięta ciężkim kryzysem. Zamknięcie przez wiele miesięcy wielu obiektów na klucz, w wielu obiektach, które funkcjonowały, odnotowano spadek obrotów o 80–90%... Podejmowanie nadzwyczajnych środków, nadzwyczajnych środków w celu utrzymania przy życiu tejże branży było zasadniczym celem Ministerstwa Rozwoju od wielu tygodni. Dlatego ta inicjatywa pana prezydenta, z jednej strony dająca rodzinom z dziećmi możliwość wypoczynku w kraju, wręcz zachęcająca do wypoczynku w kraju, jest bardzo wartościowa społecznie, a z drugiej strony, z punktu widzenia gospodarki daje dodatkową kwotę ok. 3,5–4 miliardów zł, która znajdzie się na rynku turystycznym.

Pomijając wiele szczegółów, szczegółowych zapisów, zawsze można byłoby sobie życzyć, żeby beneficjentów było więcej i żebyśmy znaleźli więcej środków. Mieliśmy takie informacje, że środki w wysokości 3,5–4 miliardów to są właśnie te środki, które na tę chwilę jest w stanie rząd przeznaczyć na tę inicjatywę. Dlatego myślimy, że to jest najbardziej optymalna wersja tego projektu i pan prezydent odpowiednio zdefiniował i zredefiniował w odpowiednim momencie przepisy, aby ten projekt stał się bardzo przypisany do polskiej rodziny. To tyle, jeśli chodzi o takie ogólne informacje potwierdzające sensowność tego projektu.

Dodam jeszcze, że liczymy, wsłuchując się w głos branży turystycznej, wsłuchując się

w głosy polskich rodzin, na to, że ten projekt zostanie na stałe wpisany w polski krajobraz gospodarczy i pomoc polskim rodzinom. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Poprosiłbym teraz o uwagi przedstawiciela Polskiej Organizacji Turystycznej, pana Roberta Andrzejczyka.

Proszę bardzo.

**PREZES
POLSKIEJ ORGANIZACJI TURYSTYCZNEJ
ROBERT ANDRZEJCZYK**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie i Posłowie! Szanowni Państwo Ministrowie!

Polska Organizacja Turystyczna jednoznacznie bardzo pozytywnie ocenia ten projekt pana prezydenta. Tak jak powiedział pan minister Gut-Mostowy, branża turystyczna bardzo mocno ucierpiała w czasie tej pandemii. Tego typu impuls popytowy jest jej bardzo potrzebny, ponieważ przez kilka miesięcy branża praktycznie nie działała.

Ja chciałbym zwrócić uwagę na 2 sprawy. Po pierwsze na to, że Polacy chcą wypoczywać w Polsce. Z naszych badań wynika, że 82% Polaków już deklaruje, że te wakacje spędzi w Polsce. Po drugie, chciałbym zwrócić uwagę na to, że jedynie 55% Polaków w ogóle będzie jechało na wakacje. Tak że ta pomoc jest bardzo potrzebna. W każdym razie z tych 55%, którzy chcą wyjechać, 82% będzie wypoczywać w Polsce. Ten impuls popytowy jest bardzo potrzebny.

Ja chciałbym też zwrócić uwagę na taką rzecz. Otóż ta ustawa przewiduje to, że beneficjentami po stronie podażowej będą obiekty noclegowe różnej klasy i przede wszystkim będą to touroperatorzy, czyli organizatorzy turystyki. Tutaj ta ustawa obejmuje różne subbranże turystyki, też różne zawody, bo touroperator będzie mógł zaproponować pakiet składający się z kilku usług, zaczynając od usługi przewodnickiej, poprzez przewóz, po nocleg. Tak że oddziaływanie tej ustawy jest o wiele szersze, niż mogłoby się na pierwszy rzut oka wydawać. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję przedstawicielowi Polskiej Organizacji Turystycznej.

W takim razie pozwolę sobie otworzyć dyskusję.

Jako pierwszy zgłosił się pan marszałek Marek Borowski. Potem pani senator Kochan i potem ja dodam dwa zdania. Następnie... Aha, jeszcze pan senator Majer i pani senator Orzechowska. Dobrze.

Proszę bardzo, Panie Marszałku.

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, ja chciałbym od razu przejść do poprawek, które chciałbym złożyć.

Zacznę od tego, że jeżeli chodzi o poprawki legislacyjne, to właściwie pewnie wypadałoby, żeby pan minister Mucha się do nich ustosunkował.

(Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP Paweł Mucha: Tak, będę o to prosił.)

Tak. Zatem do tego jeszcze wrócimy, bo trzeba by je po prostu przejąć i zgłosić. Taką gotowość wyrażam.

A z poprawek merytorycznych taka zasadnicza poprawka dotyczy rozszerzenia listy beneficjentów tego programu. Tak w ogóle pozytywnie wypowiadając się o tej propozycji, trzeba powiedzieć, że ten program ma dwoisty charakter, mianowicie jest to wsparcie dla całego krajowego przemysłu turystycznego i jednocześnie wsparcie dla rodzin, w tym wypadku posiadających dzieci. Czyli można powiedzieć, że ma on charakter i socjalny, i rozwojowy, przeciwdziałający, powiedzmy sobie, pewnym istotnym problemom, które wystąpiły w wyniku pandemii.

Otóż propozycja i poprawka, którą zgłaszam, dotyczy rozszerzenia listy beneficjentów o emerytów i rencistów. To jest grupa, która również, jeśli chodzi o zasoby finansowe, jest grupą, że tak powiem, skromnie uposażoną i opłacanie, finansowanie wypoczynku rodzi jednak w wielu gospodarstwach spore problemy. Jeśli zaś chodzi o tę drugą część, czyli tę rozwojową, to jednocześnie będzie to silniej wpływało na wsparcie przemysłu turystycznego, który

oszacował swoje straty wynikające z epidemii – a tak na marginesie, to się jeszcze nie skończyło, one nadal powstają – na ok. 18–20 miliardów zł.

Ja wiem, że wcześniej, jeszcze na etapie sejmowym była zgłaszana propozycja, żeby ten bon był właściwie dla każdego Polaka. No, to szło może trochę za daleko, także z finansowego punktu widzenia. Ale włączenie do tej grupy emerytów i rencistów wydaje się uzasadnione, przy tym to zwiększy o kilka miliardów złotych wsparcie dla branży turystycznej.

Ta poprawka jest prosta w tym sensie, że do art. 4 wprowadza się lit. c i ten przepis stanowi, że chodzi także o osoby, którym przyznano świadczenie emerytalno-rentowe, ale poza tym jest rozbudowana, ponieważ w bardzo wielu innych artykułach wymaga to po prostu legislacyjnej zmiany. To jest już opracowane. Składam tę poprawkę.

Druga poprawka dotyczy funduszu socjalnego. Mianowicie w obecnym kształcie... Może tak. Wiemy, że fundusz socjalny tworzony w przedsiębiorstwach może być przeznaczany na pomoc, jako tzw. świadczenie urlopowe. Z tym że w tej chwili ten przepis jest przepisem, powiedziałbym, szerokim, tzn. nie jest powiedziane, czy chodzi o urlop krajowy, czy chodzi o urlop zagraniczny, pracodawca określa to sobie w regulaminie. W każdym razie może dofinansowywać również urlopy zagraniczne. Wydaje się, że w pewnym okresie – tutaj jest propozycja, aby to było w latach 2020–2023 – takie dofinansowanie do świadczeń urlopowych mogłoby być dokonywane wyłącznie do urlopów krajowych. Oczywiście firmy muszą zmienić zapisy, wprowadzić odpowiednie poprawki do regulaminów i w tej poprawce to również jest zawarte.

No a co do tych propozycji legislacyjnych to rzeczywiście chyba jakąś taką najbardziej istotną jest ta kwestia wejścia w życie tej ustawy, faktycznego wejścia jej w życie. Gdyby jednak udało się ustalić albo jakieś *vacatio legis*, nie wiem, czy miesięczne, czy dwumiesięczne, trudno mi powiedzieć, albo też jakiś termin dla ministra właściwego do spraw turystyki, żeby podjął tę decyzję, która w ogóle uruchamia cały proces – bez tego po prostu nic się nie dzieje – to ja oczywiście taką poprawkę też bym chętnie przejął. Tutaj dobrze byłoby, żeby przedstawiciele rządu czy pana prezydenta mogli to określić. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo.

Ja po wystąpieniach państwa senatorów pozwolę sobie jeszcze raz oddać głos i panu ministrowi reprezentującemu Kancelarię Prezydenta, i panu z Polskiej Organizacji Turystycznej, tak że myślę, że będzie możliwość ustosunkowania się do tego.

Teraz chciałbym oddać głos pani senator Magdalenie Kochan.

Proszę bardzo.

**SENATOR
MAGDALENA KOCHAN**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ja chciałabym prosić o uściślenie i doprecyzowanie, Panie Ministrze, czy dzieci z pieczy zastępczej, bez względu na to, w jakiej formie sprawowanej, rodzinnej czy instytucjonalnej...

(Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP Paweł Mucha: Tak, Pani Senator.)

...są objęte tym świadczeniem. Są. Upewniłam się.

To teraz jeszcze drugie moje pytanie, dotyczące tego, że starostowie sprawozdają w tej kwestii, tzn. dostarczają odpowiednie informacje wojewodzie, wojewoda – ministrowi, a minister – ZUS-owi. Czy państwo nie myśleliście o skróceniu tej drogi i o pewnym przedłużeniu czasu? Pytam, bo 3 dni na zidentyfikowanie dzieciaków z pieczy zastępczej, tej instytucjonalnej i tej rodzinnej, to naprawdę trochę mało czasu. Czy nie zastanawialiście się państwo nad tym, czy starostowie nie powinni bezpośrednio ministrowi dostarczać tej sprawozdawczości? To skraca drogę o 1 szczebel administracji publicznej. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję.

Ja sobie pozwolę w tej chwili udzielić głosu.

Mam 2 krótkie uwagi. Uwaga pierwsza jest następująca. Chcę powiedzieć, podtrzymać to, o czym mówił pan marszałek Borowski, że jeśli rzeczywiście jest tak, że są środki na takie

świadczenie i stać nas na to jako budżet państwa, to rzeczywiście wydaje się, że to świadczenie z jednej strony jest pewnym wsparciem dla rodziny, a z drugiej strony jest także wsparciem dla rodzimego sektora turystycznego. W związku z tym warto tę inicjatywę wesprzeć. To jest uwaga pierwsza.

Uwaga druga. Chciałem powiedzieć – chciałbym, żeby to publicznie też tutaj wybrzmiało – że ja się dzisiaj zapoznałem z wypowiedzią rzecznika rządu, pana ministra Piotra Müllera, który w jednej ze stacji telewizyjnych powiedział dzisiaj, że Senat opóźnia pracę nad Polskim Bonem Turystycznym. Chcę powiedzieć, że jestem tym zdumiony. Ta ustawa została przyjęta w dniu 19 marca, a więc...

(Głos z sali: Czerwca.)

...19 czerwca, przepraszam, a więc 10 dni temu. Tak, 19 czerwca. Dziękuję za odpowiedź.

To jest pierwsze posiedzenie Senatu od czasu, kiedy ta ustawa została przyjęta. To posiedzenie zostało już dawno zaplanowane. Myślę, że mówienie o tym, że Senat opóźnia prace nad tą ustawą, w sytuacji gdy debatujemy nad nią w 10 dni po jej przyjęciu i nic nie wskazuje na to... wręcz przeciwnie, w rozkładzie dnia, w jutrzejszym porządku obrad jest ona jako ustawa bodajże druga, jako drugi punkt do rozpatrywania... Uważam tego typu opinie za niestosowne i chciałem to tutaj jasno wyartykułować. Bardzo dziękuję.

Pozwolę sobie przekazać głos panu senatorowi Ryszardowi Majerowi.

Proszę bardzo.

**SENATOR
RYSZARD MAJER**

Panie Przewodniczący! Państwo Ministrze! Wysoka Komisjo!

Mamy do czynienia z regulacją prawną bardzo nowatorską w polskim porządku prawnym, bo – tak jak powiedział pan minister Mucha – ona łączy z wsparciem dla rodzin, które są w najtrudniejszym położeniu, najbardziej złożonym, ze wsparciem dla podmiotów gospodarczych. Pragnę zauważyć, że to nowatorskie podejście do rzeczywistości dokonuje się też w bardzo krótkim czasie. Tak naprawdę w naszej najnowszej historii nie przypominam sobie sytuacji, by kraj był dotknięty tak obszernym

i dotkliwym kataklizmem, jakim jest epidemia koronawirusa. Dlatego pragnę podziękować zarówno panu prezydentowi Andrzejowi Dudzie, składam podziękowania na ręce jego przedstawicieli, oraz Ministerstwu Rozwoju, Ministerstwu Sportu za sprawność w działaniu. Drodzy Państwo, często jest tak, że mamy jakieś pomysły, bardzo atrakcyjne dla szerokiego kręgu osób, ale nie zawsze one przekładają się na konkretne efekty pracy ustawodawczej, to jedno, a drugie, na znalezienie odpowiednich środków finansowych. Tutaj wszystkie te elementy zadziałały jak w przysłowiowym szwajcarskim zegarku: mamy dobrą regulację prawną, mamy zabezpieczenie finansowe i mamy czas. Czas jest ważny w przypadku tej regulacji prawnej, bo mówimy o bonie wakacyjnym, a wakacje tak naprawdę już się zaczęły. W poprzednim tygodniu dzieci, młodzież otrzymały świadectwa szkolne. Myślę, że wypowiedź rzecznika rządu, ta, o której mówił pan senator Libicki, to był wyraz pewnego oczekiwania społecznego, że parlamentarzyści jak najszybciej się pochylą nad tą regulacją prawną, tak aby dzieciaki i rodziny tych dzieci mogły z tego jak najszybciej korzystać. Wakacje się zaczęły, jutro już będzie pierwszy dzień lipca.

Myślę, że dobrym rozwiązaniem byłoby, gdybyśmy przeprowadzili procedowanie tej ustawy bez poprawek, tak by pan prezydent mógł podpisać tę regulację prawną bez konieczności ponownego zwoływania posiedzenia Sejmu. Jeżeli wprowadzimy poprawki – tu liczę na rozsądek senatorów Wysokiej Izby – to, Drodzy Państwo, będzie to oznaczało, że potrzebny będzie czas, bo Sejm będzie się musiał po raz kolejny zbierać i nad tymi poprawkami procedować.

Mam głębokie przekonanie, że ta ustawa, sądząc po poparciu parlamentarzystów Izby Niższej, wyszła z Sejmu w kształcie optymalnym. Oczywiście szanuję zdanie legislatorów senackich. Mam świadomość, że w prawie możemy znaleźć wiele niedociągnięć. Niemniej na szali trzeba położyć czas i oczekiwanie społeczne. Jeżeli ze strony państwa ministrów nie będzie istotnych uwag co do kształtu tego aktu prawnego – mówię tu o odniesieniu się do propozycji poprawek Biura Legislacyjnego – to pozwolę sobie, zrobię to już teraz, na ręce pana przewodniczącego komisji złożyć wniosek o przyjęcie tego aktu prawnego przez Wysoką Komisję bez poprawek. Bardzo dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY JAN FILIP LIBICKI

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Pani senator Bogusława Orzechowska. Proszę bardzo.

SENATOR BOGUSŁAWA ORZECZOWSKA

Panie Przewodniczący! Panowie Ministrowie! Szanowni Państwo Senatorowie! Drodzy Goście!

Polski prezydent wspiera polskie rodziny i polskie dzieci. Wspiera również polską gospodarkę. Myślę, że przyjęcie bonu turystycznego rzeczywiście jest w tej chwili sprawą bardzo ważną, bo epidemia COVID-19 dotknęła właśnie osoby pracujące, czyli rodziców, którzy mają małe dzieci. No i oczywiście dotknęła te dzieci, które musiały przez wiele dni siedzieć w domu, spędzić ten czas w odosobnieniu. Już nie mówię o tych rodzinach, które mają więcej dzieci niż jedno i musiały się tymi dziećmi w warunkach domowych zająć, ze zdalnym nauczaniem, z ograniczeniem ich ruchliwości, możliwości korzystania z placów zabaw, z wszelkich placówek, do których te dzieci do tej pory uczęszczały.

To, że w tej chwili jest możliwość dodatkowego wsparcia tych rodzin, umożliwienia im wyjazdów wakacyjnych, wypoczynku, jest sprawą bardzo ważną. I poprę ten wniosek pana senatora Majera, żeby ta ustawa jak najszybciej została przyjęta i żeby została przyjęta bez poprawek.

Jednocześnie uważam, że również bardzo ważna jest inicjatywa pana senatora Borowskiego, czyli kwestia wsparcia emerytów i rencistów. To jest grupa, która jest grupą najniżej zarabiającą, ale ta grupa nie została dotknięta obniżeniem dochodów. To jest grupa, która te dochody ma regularnie waloryzowane, a kwestia wsparcia tych osób i ich wypoczynku w innym terminie niż termin wakacyjny, myślę, jest do rozważenia również w następnych inicjatywach prezydenckich, ale nie przy okazji tego bonu turystycznego.

Tak że bardzo proszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Jednocześnie myślę, że będzie dalsza możliwość działania i możliwość przygotowania kolejnych ustaw. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję.

Następną osobą, która zgłosiła się do zabrania głosu, jest pani marszałek Gabriela Morawska-Stanecka, ale nie widzę jej na sali.

W takim razie zapytam, czy ktoś jeszcze z państwa senatorów chciałby zabrać głos. Jeżeli nie, to przejdziemy do wystąpień następnych zgłoszonych osób. Nie widzę zgłoszeń spośród państwa senatorów.

W takim razie przechodzimy do części, w której umożliwimy zabieranie głosu naszym gościom. Najpierw zgłosił się pan poseł Artur Łacki do zabrania głosu. Widzę też panią, która się zgłasza. Ale to proszę po panu pośle się przedstawić i zabrać głos. Najpierw pan poseł.

Proszę bardzo, Panie Pośle.

**POSEŁ
ARTUR ŁACKI**

Dzień dobry państwu.

Szanowny Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie! Panie i Panowie Ministrowie!

Przyszedłem dzisiaj z Sejmu do państwa, żeby wesprzeć Senat przed głosowaniem nad tym bonem turystycznym, bo ja oprócz tego, że jestem posełem ziemi zachodniopomorskiej, jestem rodzinnie związany z branżą turystyczną i dobro tej branży leży mi bardzo na sercu.

Każda pomoc dla tej branży teraz to jest pomoc... może na początku tak gorzko: ona jest spóźniona, ale jest też bardzo oczekiwana. Mówię tak dlatego, że jest to jedna z tych branż, obok transportu, obok eventów i wszystkich tego typu działalności, które zostały najbardziej doświadczona tą całą pandemią, i pandemią COVID, i pandemią strachu. Liczy się, że branża turystyczna będzie odrabiała swoje straty nie przez miesiące, a przez lata. A więc każda pomoc, która będzie mogła skrócić ten czas, jest bardzo oczekiwana.

Wszyscy przedsiębiorcy branży turystycznej z województwa zachodniopomorskiego zobowiązali mnie do tego, żeby wesprzeć inicjatywę bonu turystycznego, ale oczywiście też powiedzieć czy pokazać, że i w tej inicjatywie są niestety pewne błędy, które można byłoby zniwelować. Tak że oczywiście jestem za tym, co powiedział pan senator Borowski, aby rozszerzyć krąg

podmiotów, żeby wreszcie nie dzielić, a dać większości społeczeństwa, żeby objąć tym bonem na emerytów i rencistów.

Na posiedzeniu naszej sejmowej komisji mówiłem o tym, że szkoda, że bon nie jest, tak jak miało być na początku, w wysokości 1 tysiąca zł, a tylko 500 zł. Rozumiemy to, bo też zdajemy sobie z tego sprawę, że budżet nie jest z gumy i bierzemy to, co dają, później będziemy rozmawiali.

Ale jest też pewna poprawka, którą wносиłem już na posiedzeniu komisji sejmowej. Tam nie została ona uwzględniona, ale wydaje mi się, że tylko z powodu pewnej niewiedzy, dlatego że panie przewodniczące tej komisji uważały, że ta poprawka funkcjonuje już w obrocie prawnym w takiej formie, w jakiej ja ją zgłosiłem. Tymczasem ona nie funkcjonuje. Dlatego jeszcze raz ją zgłoszę. Jest to ta druga poprawka, o której mówił pan przewodniczący Borowski, czyli poprawka, która zmienia... Przepraszam, tu od razu chcę zaznaczyć, że ona nie powoduje żadnych większych kosztów po stronie budżetu państwa, tak, nie powoduje żadnych większych kosztów po stronie budżetu państwa. Jest to poprawka, która zmienia zakładowe fundusze socjalne. Do tej pory z tych zakładowych funduszy socjalnych można finansować wczasy, ale można finansować wczasy wszędzie, i w Polsce, i za granicą. Kiedyś funkcjonował przepis stanowiący, że można finansować wczasy tylko w Polsce. Myślę, że... Ja rozumiem, że są też przedsiębiorcy, którzy zarabiają tylko i wyłącznie na wysyłaniu Polaków za granicę, ale trzeba wziąć pod uwagę to, że jest taki okres, jaki jest, i najpierw trzeba wesprzeć branżę naszą, rodzimą, a dopiero później, gdy będzie nam lepiej, możemy wrócić do tego rozwiązania.

Tak więc proponuję, abyśmy wrócili do zapisów, które były kilka lat temu, i zobowiązali przedsiębiorców, że jeśli już finansują wczasy dla swoich pracowników – nie mówimy o tym, że oni muszą finansować wczasy, mówimy o możliwości finansowania, oni wtedy muszą stworzyć własny regulamin – to żeby je finansowali tylko i wyłącznie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, a to nie jest długa poprawka, to ją odczytam.

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Wydaje mi się, Panie Pośle, że tę poprawkę zgłosił pan senator Borowski, jeśli się nie mylę...)

Tak jest, ale...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: W związku z tym ta poprawka funkcjonuje już w naszym

obiegu. Nie wydaje mi się, żeby była potrzeba w związku z tym...)

Dobrze. W takim razie, jeśli nie ma potrzeby, nie czytam.

Chciałbym tylko zwrócić się z prośbą do szanownych pań i panów senatorów z każdej opcji, żeby tę poprawkę poparli. To i tak już jest czas, jeśli chodzi o wakacje nadmorskie i nad jeziorami, późny. Ci przedsiębiorcy, których ja reprezentuję, czyli ci znad morza i znad jezior, niestety już trochę mniej skorzystają z bonu turystycznego, bo to wejdzie w życie trochę później. Z pewnością skorzystają w 100% przedsiębiorcy z gór, czego im bardzo zazdrościmy. W każdym razie myślę, że to jest ustawa, w którą bardzo dobrze wpisuje się ta poprawka. Tak że prosiłbym państwa senatorów, żebyście byli za uchwaleniem tej poprawki. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Ja mogę powiedzieć tylko jedno. Ja mam pewną wątpliwość, czy ta poprawka jest zgodna z prawem unijnym, czy my, będąc członkami Unii Europejskiej, mamy prawo tak naprawdę do różnicowania tego, gdzie będą finansowane wakacje z tego funduszu dla osób, które z tego funduszu korzystają.

Proszę, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym powiedzieć, że poprawka, o której rozmawiamy, przedstawiona przez pana senatora Marka Borowskiego niestety wykracza poza materię ustawy. Mówię o tym, bo jestem zobowiązany do tego, aby o tym powiedzieć.

Jeśli zaś chodzi o poprawki dotyczące rozszerzenia zakresu podmiotowego, to były one z nami konsultowane i one nie budzą zastrzeżeń o charakterze prawnym.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

A druga poprawka, rozumiem, czyli ta dotycząca funduszu, wykracza...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak, naszym zdaniem wykracza poza materię ustawy.*)

Rozumiem, rozumiem. Dobrze. Dziękuję bardzo.

W takim razie poproszę teraz panią, bo zgłaszała się pani obok pana posła Łackiego.

Proszę o przedstawienie się i zabranie głosu.

**RADCA PRAWNY
ZWIĄZKU POWIATÓW POLSKICH
MONIKA MAŁOWIECKA**

Dzień dobry.

Monika Małowiecka, radca prawny Związku Powiatów Polskich.

Szanowni Państwo!

Ja chciałam przedstawić kilka propozycji poprawek, w naszej ocenie tak naprawdę tylko usprawniających cały proces udzielania bonu turystycznego, szczególnie w stosunku do osób uprawnionych do uzyskania bonów w związku z pobieraniem dodatku wychowawczego na podstawie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Po pierwsze, chciałam się przychylić do wniosku pani senator Kochan, która zaapelowała, aby wydłużyć starostom czas na raportowanie o liczbie dzieci uprawnionych do uzyskania bonu turystycznego. Przygotowaliśmy redakcyjnie ewentualną poprawkę. W naszej ocenie 3 dni robocze to jest bardzo krótki czas w sytuacji, gdy tak naprawdę starosta ma przekazać tę informację wojewodzie, który ma kolejne 3 dni na przekazanie jej ministrowi. My postulujemy wprowadzenie takiej zmiany, żebyśmy my bezpośrednio, czyli aby starostowie bezpośrednio raportowali to ministrowi, ale uzyskali na to 5 dni. My mówimy o ponad 70 tysiącach dzieci, blisko 75 tysiącach dzieci przebywających w pieczy zastępczej. To jest naprawdę duże przedsięwzięcie i w zderzeniu z liczbą informacji, do których przekazywania jesteśmy zobligowani, no, może to nastroczać trochę problemów.

Ponadto postulujemy wprowadzenie przepisu, który pozwalałby staroście na upoważnienie dyrektora PCPR, czyli powiatowego centrum pomocy rodzinie, do przekazywania tych danych, bo tak naprawdę to on posiada te dane i tak naprawdę to on ma pełną wiedzę na temat dzieci uprawnionych do uzyskania tego bonu.

Ponadto w art. 24 w ust. 1 proponujemy tylko doprecyzowanie, że chodzi o telefon komórkowy. W obecnym brzmieniu jest to telefon... Wiadomo, bo cała konstrukcja składania wniosku i funkcjonowania tego instrumentu każe myśleć, że jest to telefon komórkowy. W związku z tym w celu doprecyzowania proponujemy dopisanie, że jest to telefon komórkowy.

Proponujemy też zmianę art. 26 poprzez wyeliminowanie informacji zbędnych oraz dostosowanie brzmienia tego artykułu również do sytuacji dzieci przebywających w instytucjonalnej pieczy zastępczej. Tak więc celem zmiany jest ograniczenie przetwarzania zbędnych danych osobowych. Przykładem jest data urodzenia osoby uprawnionej, bo to będziemy mieli dzięki numerowi PESEL. Zatem postulujemy ograniczenie tych danych. To po pierwsze. Po drugie, celem jest doprecyzowanie, że przetwarza się dane dotyczące numeru telefonu komórkowego. To jest analogiczna propozycja poprawki do tej w art. 24.

Kolejne doprecyzowanie: w przypadku gdy osobą uprawnioną jest dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, podaje się adres placówki opiekuńczo-wychowawczej, a nie jego adres zamieszkania. Tak naprawdę on będzie uprawniony z tego tytułu, że jest dyrektorem, a nie z tego tytułu, że jest to osoba fizyczna. W związku z tym zasadne byłoby przekazywanie adresu placówki, nie zaś jego miejsca zamieszkania.

Kolejne doprecyzowanie dotyczy lit. f. Doprecyzowanie jest następujące: informacja o wartości udzielonych świadczeń jest przetwarzana wyłącznie w przypadku, gdy osoba uprawniona otrzymuje świadczenie wychowawcze. W przypadku dodatków wychowawczych przyznawanych na podstawie ustawy o wsparciu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie ma możliwości, żeby opieka nad dzieckiem była przyznawana naprzemiennie, a w konsekwencji, żeby świadczenie wychowawcze, a następnie bon były dzielone na rodziców. Dodać należy, że dzięki tej zmianie zmniejszą się obciążenia administracyjne po stronie starostów, związane z przekazywaniem danych.

Samo użyte obecnie w ustawie sformułowanie „wartość udzielonych świadczeń i dodatków” budzi nasze wątpliwości. Nie wiadomo bowiem, czy chodzi o sumę świadczeń, czy o świadczenie miesięczne oraz czy chodzi o sumę świadczeń na wszystkie dzieci osoby uprawnionej, czy na każde dziecko z osobna. Trzeba byłoby to

doprecyzować. Pośrednio można się domyślać odpowiedzi z brzmienia art. 19 ust. 10.

Na zakończenie chciałabym jeszcze zwrócić uwagę na 2 kwestie. Art. 4 mówi nam, że świadczenie w formie bonu przysługiwać ma osobie uprawnionej. Tak naprawdę to jest uwaga redakcyjna, dlatego że zwracam uwagę na to, że w przypadku gdy małżeństwo jest rodziną zastępczą, wówczas decyzje o przyznaniu dodatków wydawane są dla obojga małżonków. W związku z tym to jest uwaga redakcyjna, bo być może wystarczy zapisać „osobom”, nie „osobie uprawnionej”, tylko „osobom uprawnionym”. Decyzja jest wydawana po prostu dla 2 osób.

Zastrzeżenia budzi również art. 20: „Osoba uprawniona będzie uprawniona do skorzystania z bonu po potwierdzeniu poprawności danych w systemie teleinformatycznym dedykowanym obsłudze bonów”. Rodzinami zastępczymi spokrewnionymi często bywają dziadkowie. Zatem apeluję do państwa o rozważenie możliwości wprowadzenia bonu być może nie tylko w formie elektronicznej, ale również jakiejś fizycznej. Pamiętajmy po prostu o osobach wykluczonych cyfrowo. Oczywiście PCPR może udzielić takim osobom wsparcia w korzystaniu z systemu, może, ale należy pamiętać o tym, że jest to zawsze jakieś naruszenie bezpieczeństwa danych osoby uprawnionej. To tylko poddaję pod rozważenie.

Tak że bardzo państwu dziękuję. Państwa senatorów proszę o ewentualne przychylenie się do naszych propozycji poprawek. My mamy zredagowane potencjalne zmiany, jeżeli więc będzie taka wola, to służę. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY JAN FILIP LIBICKI

Dziękuję bardzo.

Zgłosił się... Ja może jeszcze zapytam. Zgłosił się pan Leszek Świątalski ze Związku Gmin Wiejskich. Czy jeszcze ktoś z przybyłych gości oprócz pana Świątalskiego chciałby zabrać głos?
(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, nie, to ja wiem, Panie Ministrze. Pytam o przybyłych gości, przedstawicieli podmiotów, nazwijmy to, niepolitycznych.

Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Dobrze.

W takim razie najpierw pan Świątalski, potem pozwolę sobie oddać głos panu ministrowi,

a następnie będziemy już, że tak powiem, kroczyć ku rozwiązaniom legislacyjnym.

Proszę bardzo, Panie Sekretarzu Generalny.

SEKRETARZ GENERALNY
ZWIĄZKU GMIN WIEJSKICH RP
LESZEK ŚWIĘTAŁSKI

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Państwo Ministrowie!

Przyznam szczerze, że jestem trochę skonfundowany, zabierając głos, dlatego że tak co do merytorycznej treści, jak i w odniesieniu do społecznego przekazu rozpatrywanego tutaj przedłożenia Kancelarii Prezydenta Związek Gmin Wiejskich nie wnosi uwag jako takich. Wręcz przeciwnie, możemy solidaryzować się z filozofią, z ideą, z potrzebą, przy uwzględnieniu wniosków zgłoszonych przez stronę samorządową, w tym przypadku przez Związek Powiatów Polskich.

Moja interwencja, uwaga, którą chciałbym wnieść, dotyczy m.in. opinii Biura Legislacyjnego w obszarze art. 43, który to artykuł ma bardzo istotne znaczenie dla strony samorządowej, a nie dotyczy oryginału przedłożenia wnioskodawcy reprezentowanego przez Kancelarię Prezydenta RP. Mianowicie mówimy tutaj o bardzo niewinnym zapisie, który znalazł się w projekcie tej ustawy, ale bardzo brzemiennym w skutkach. Możemy tę brzemienność wyrazić, wskazując, że dotyczy to wszystkich gmin i powiatów Polski samorządowej, a w wymiarze finansowym mówimy o 6 miliardach zł, 5 miliardach z przeznaczeniem dla samorządów gminnych, 1 miliardzie dla powiatów.

Realnie rzecz biorąc, chcemy zwrócić uwagę na to, że jest to pierwsza rzeczywistość, mająca wymiar finansowy pomoc dla samorządów w czasie pandemii, a szczególnie w okresie odczuwania jej skutków. Ta pomoc, deklarowana w jakimś sensie, ma przynajmniej w części zrekompensować ubytki budżetów gmin i powiatów bezpośrednio spowodowane przez pandemię, a także pośrednio na skutek pomocy, którą samorządy tych szczebli niosą m.in. przedsiębiorcom.

Jaki problem z tym mamy? Przede wszystkim takowy, że korporacje samorządowe wносиły wielokrotnie przy rozpatrywaniu różnego rodzaju Tarcz, w przypadku Tarczy 1.0, 2.0, 3.0 i 4.0, o rzeczywiste wsparcie, dlatego że to, co niesie ze

sobą Tarcza 4.0... Są oczywiście pewnego rodzaju poluzowania dyscypliny finansów publicznych, ale one nie przynoszą wsparcia finansowego, pozwalają li tylko na zwiększenie wolumenu zadłużenia, które to zadłużenie wcześniej czy później trzeba spłacić. Związek Gmin Wiejskich był m.in. prekursorem i pomysłodawcą tzw. gminnego bonu inwestycyjnego, gdyż wyszedł z podstawowego założenia, że w całej historii, nie tylko Polski, ale świata, w historii współczesnej nam znanej przy wychodzeniu z kryzysu kołem zamachowym zawsze były, są i będą inwestycje, inwestycje, które poruszają wszystkie gałęzie gospodarki.

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Przepraszam bardzo, czy ja mogę prosić o...)

Konkluzję?

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: ...takie bardziej esencjonalne, konkluzywne, że tak powiem, formułowanie wypowiedzi. Bardzo dziękuję.)

Tak jest, Panie Przewodniczący, konkluzja. Dziękuję bardzo za uwagę, ale zmierzałem już bezpośrednio...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Znakomicie.)

...do zredefiniowania całości.

I znaleźliśmy odzwierciedlenie tego naszego oczekiwania właśnie w propozycji poprawki zgłoszonej i uzewnętrznionej w art. 43, obecnie kwestionowanej przez Biuro Legislacyjne, czyli stojącej pod dużym znakiem zapytania.

Chcę tutaj jeszcze zaznaczyć jedną formułę, że zadziałaliśmy też trochę, jakby wychodząc przed szereg, bo z wiadomych przyczyn nie mnie tutaj określać, to państwo jesteście wytrawnymi politykami i dokładnie wiecie... Przecież te kwoty zostały już rozdysponowane, mimo że strona samorządowa dyskutuje nad algorytmem ich podziału. Wszędzie jest bardzo dużo fotografii, na których widać, że przedstawiciele władzy już obdarowali gminy pieniędzmi przekazanymi na podstawie tegoż artykułu.

I tutaj, Panie Przewodniczący, jest generalna uwaga. Strona samorządowa w przededniu obrad Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, bo ma ona obradować jutro, chciałaby przynajmniej pokrótce wiedzieć, czym cała sprawa może się zakończyć. Tym bardziej że od samego początku chcieliśmy mieć pewność działania prawnego poprzez organ, który tę poprawkę wniósł do ustawy wniesionej przez inny

organ, co Biuro Legislacyjne tu podkreśla. Dziękuję za uwagę.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję.

Rozumiem, że zgodnie z wcześniejszą, że tak powiem, deklaracją, nie ma więcej osób spośród naszych gości, które chciałyby zabrać głos. Tak? Nie ma.

W takim razie bardzo proszę pana ministra Pawła Muchę o ustosunkowanie się do głosów, które padły w dyskusji, a także do uwag Biura Legislacyjnego. Bardzo dziękuję.

**ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RP
PAWEŁ MUCHA**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowne Panie i Panowie Senatorowie!

Bardzo dziękuję za te głosy w dyskusji, generalnie życzliwe i popierające inicjatywę pana prezydenta Andrzeja Dudy, wyrażoną w ustawie już przyjętej przez Sejm. Myślę, że wszyscy jesteśmy zgodni co do tego, że te rozwiązania prawne są potrzebne zarówno z perspektywy sektora turystycznego, jak i z perspektywy wsparcia polskich rodzin. I za te wyrazy poparcia i państwa aprobaty dla tej prezydenckiej inicjatywy bardzo dziękuję.

Padła tutaj wypowiedź pana senatora Ryszarda Majera, poparta przez panią senator, jeżeli chodzi o procedowanie bez uwzględniania poprawek. Oczywiście tego rodzaju procedowanie dawałoby efekt w postaci szybkiego skierowania tych środków bezpośrednio do zainteresowanych, do beneficjentów, bo nie byłoby skutku w postaci konieczności zwoływania dodatkowego posiedzenia Sejmu. To jest oczywiście decyzja państwa senatorów, ale... No, mamy świadomość tego skutku. Mamy też świadomość tego, o czym tutaj była mowa, że te środki są oczekiwane i im szybciej ustawa wejdzie w życie, tym szybciej trafią one do zainteresowanych. Ale to już jest wola Wysokiej Komisji.

Jeżeli miałbym się odnosić, zgodnie z prośbą pana przewodniczącego, do tych poszczególnych poprawek – także do stanowiska Biura

Legislacyjnego – to powiedziałbym tak. Jeśli chodzi o art. 8 ust. 5 i propozycję skreślenia wyrazów „w szczególności”, to w naszym przekonaniu – tak wynika z naszej analizy prawnej – nie jest zasadne twierdzenie, że wyrazy „w szczególności” uniemożliwiają jednoznaczne zrekonstruowanie treści tej normy. Wynika z niej bowiem, gdzie ustawodawca wymaga umieszczenia informacji o bonie i w tym kontekście, w szczególności w odniesieniu do zakresu zobowiązania przedsiębiorcy albo organizacji pożytku publicznego... Tak że my nie uznajemy trafności tej propozycji poprawki Biura Legislacyjnego. Uważamy, że przepis jest odpowiednio sformułowany.

Jeżeli chodzi o kolejne... Podobnie jest z obowiązkiem rejestracji. Tutaj, jeżeli chodzi o propozycję Biura Legislacyjnego, to także nie widzimy konieczności ingerencji w zakres tego przepisu. Co do podmiotów dokonujących rejestracji uznajemy, że taka niezgodność nie występuje. W związku z tym nie ma potrzeby zmiany treści tego przepisu.

Do rozważenia jest kwestia propozycji poprawki odnoszącej się do art. 38 ust. 3. No ale gdybyśmy przyjęli stanowisko, że przyjmujemy ustawę bez poprawek, to... No, moim zdaniem to jest rzecz dość drobna legislacyjnie, bo to jest kwestia dodania wyrazów „lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej”. Pewnie nie byłoby zasadne, gdybyśmy mieli procedować ustawę bez poprawek, żeby dla takiego doprecyzowania hamować ten bieg... Gdyby jednak było tak, że przyjęcie poprawek rozważamy, to wtedy naszym zdaniem na tę poprawkę komisja mogłaby się zgodzić. Byłoby to pewne uściślenie czy doprecyzowanie, ale, tak jak mówię, dla samego sensu ustawy jako takiej i jej zasadniczych celów ta poprawka ma charakter drugorzędny.

Co do art. 42, 43, to poproszę... Wiem, że pan minister i osoby towarzyszące panu ministrowi są przygotowane do tej dyskusji. Dziękuję bardzo stronie samorządowej za obie wypowiedzi, tj. za stanowisko Związku Powiatów Polskich i Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej. Odebrałem też wypowiedź pana sekretarza generalnego jako wypowiedź popierającą, jeżeli chodzi o sam instrument prawny, jeżeli chodzi o wsparcie, jeżeli chodzi o efekt finalny, który będzie następował w przypadku wejścia tych przepisów w życie. Co do kwestii szczegółowych,

technicznych, to była taka poprawka, która się pojawiła w toku prac w Sejmie. Była na ten temat dyskusja, w której wypowiadały się Ministerstwo Rozwoju i Ministerstwo Finansów. Myślę więc, że to uzupełnienie tutaj nastąpi. Ja, także jako samorządowiec, rozumiem potrzeby samorządów, a przede wszystkim pan prezydent rozumie potrzeby samorządów. Jak wiemy, to są środki finansowe, które mają też służyć wsparciu mieszkańców – o tym mówimy przy okazji rozważania okoliczności dotyczących tych 2 przepisów.

Jeżeli chodzi o ostatnią uwagę Biura Legislacyjnego – za chwilę pozwolę sobie odnieść się do uwag państwa senatorów – to wyraźnie wskazujemy... Oczywiście analizowaliśmy treść stanowiska pisemnego. Jeżeli chodzi o uwagi Biura Legislacyjnego odnośnie do zarzutu uzależnienia stosowania zasadniczych norm ustawy od wystąpienia zdarzenia przyszłego, którym w tym przypadku jest należyte przygotowanie sieci informatycznej, to wskazujemy, że to nie organ władzy wykonawczej, lecz ustawodawca w naszej opinii przesądza tutaj o konstrukcji, że świadczenie określone w ustawie będzie możliwe do zrealizowania po zbudowaniu systemu teleinformatycznego. Normę prawną należy tutaj zdekodować, w naszym przekonaniu, z całego kształtu normatywnego ustawy, wyprowadzając z tych przepisów, które tutaj są analizowane... I będziemy twierdzić, że przyjęta konstrukcja ustawy nie różni się zasadniczo od aprobowanej przez zasady techniki prawodawczej konstrukcji odłożenia w czasie początku obowiązywania regulacji, których wystąpienie można uzależnić od zdarzenia przyszłego. Warunkiem jest, aby termin wystąpienia zdarzenia przyszłego można było ustalić w sposób niebudzący wątpliwości i aby został on urzędowo podany do wiadomości publicznej. Przygotowania sieci informatycznej nie można traktować, naszym zdaniem, jako zdarzenia niepewnego. Również udostępnienie informacji na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej przez ministra właściwego... Ten sposób występuje już w innych ustawach jako uznany sposób urzędowego podawania do wiadomości faktów, z którymi ustawy wiążą początek obowiązywania regulacji ustawowych. Odpowiadając krócej i w sposób jednoznaczny, powiem tak. Nie widzimy potrzeby korekty treści kwestionowanych przepisów art. 42 i art. 46 ustawy.

I szczegółowe uwagi państwa senatorów. Ja pozwoliłem sobie już w trakcie odpowiedzi pani poseł... pani senator, przepraszam, dawniej poseł, pani senator Magdalenie Kochan co do pieczy zastępczej. Tak, dzieci, które są w pieczy zastępczej, są tym rozwiązaniem objęte.

Jeżeli chodzi o uwagi, które były zgodne, uwagi pani senator i pani mecenas czy stanowisko Związku Powiatów Polskich... My oczywiście ten zakres ustawy konsultowaliśmy z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Ministerstwo stało na stanowisku takim, że te 16 zbiorów, które będą pochodziły od wojewodów, to jest rzecz, która pozwoli usprawnić przepływ informacji, także z perspektywy obsługi i potrzeb ministerstwa. Czyli nie występowanie bezpośrednio przez starostów, przez powiaty, tylko zebranie tych danych przez wojewodów... Według naszej wiedzy, którą mamy dzięki konsultacjom z ministerstwem, starostowie są do tego gotowi niejako ad hoc. Oni mają te dane zebrane, więc nie powinno być trudnością udostępnienie tych danych w terminie 3 dni roboczych. Tak? Bo skoro na bieżąco dane są w ich posiadaniu, to te 3 dni robocze nie wydają się terminem, powiedziałbym, nadmiernym. Oczywiście komisja może rozważać przedłużenie tego terminu, no ale te 3 dni po to, żeby najpierw powiaty zebrały te dane i je przekazały, później 3 dni na to, żeby minister udostępnił... No, będzie też zachowany tryb związany z działaniem administracji rządowej. To poddaję pod rozwagę Wysokiej Komisji, ale będę przypominał, jak już tutaj była mowa, że chcemy, by te środki jak najszybciej trafiły do... Mamy takie deklaracje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – i to jest też komentarz do drugiej uwagi, Związku Powiatów Polskich, co do formuły elektronicznej – że zakład jest przygotowany do tego, wspólnie z Polską Organizacją Turystyczną, żeby te przepisy niemalże natychmiast po wejściu w życie mogłyby być w praktyce stosowane. No, ZUS jest przygotowany. Zresztą mamy już doświadczenia bardzo pozytywne, jeżeli chodzi o procedowanie dotyczące formuły elektronicznej. Dziękuję za tę deklarację, bardzo cenną, co do wsparcia ze strony powiatów i pracowników powiatowych centrów pomocy rodzinie, ale ZUS, także w toku prac, deklarował, że nie ma tutaj żadnej przeszkody czy żadnego kłopotu. Każda osoba, która zgłosiłaby się do Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli sama nie byłaby w stanie w tej formule elektronicznej... Myśmy mieli podobną rozmowę przy okazji dodatku solidarnościowego. No, to jest szybkość, łatwość postępowania. Jeżeli mam tę umiejętność i jest możliwość obsługi poprzez Platformę Usług Elektronicznych ZUS, to osiągam skutek od ręki. Jeżeli byłoby tak, że jest jakaś trudność w zrealizowaniu tego bonu związana z tym, że ktoś ma problem z założeniem konta, no to pracownicy ZUS, ale także pracownicy PCPR, za co dziękuję, są skłonni pomóc. ZUS jest na pewno organizacyjnie do tego gotowy. Zresztą mogą to powiedzieć na przykładzie dodatku solidarnościowego. Kilka, bo chyba nawet nie kilkanaście, dni temu debatowaliśmy o tym, a już są tysiące złożonych wniosków i tysiące zrealizowanych, dotyczących konkretnych wypłaconych środków, które trafiły do beneficjentów. To także dzięki temu, że Sejm i Wysoki Senat przychylni się do tej formuły elektronicznej. No, w lipcu mogliby być już beneficjenci bonu. Tak? W lipcu środki trafiłyby bezpośrednio do polskich przedsiębiorców, trafiłyby do polskich rodzin i moglibyśmy już w te wakacje, począwszy od lipca, tymi środkami dysponować. I to jest na pewno wartość istotna.

Poprawki pana senatora Marka Borowskiego. Jeśli chodzi o drugą poprawkę, to jest to, jak rozumiem, pewien postulat na przyszłość. No, było jednoznaczne stanowisko Biura Legislacyjnego, które wskazywało, że byłibyśmy poza zakresem przedłożenia, ustawy, i że nie ma takiej możliwości, żebyśmy zmieniali teraz przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. To w opinii pana mecenasa wyraźnie wybrzmiało. Tak więc odniosę się tylko do kwestii pierwszej.

To, co powiem, to nie jest jakieś novum. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda wspiera emerytów i rencistów. Dość wspomnieć o trzynastej emeryturze, dość powiedzieć – pan prezydent jeszcze wczoraj o tym mówił – że poza trzynastą emeryturą mówimy o czternastej emeryturze, o tym zobowiązaniu... Trzynasta emerytura jest dzisiaj stałym elementem, jeżeli chodzi o polski system prawny. Trzynasta emerytura jest tym świadczeniem, które jest co roku należne emerytom i rencistom – w wysokości uwzględniającej wysokość minimalnego świadczenia według stanu na koniec marca. Czyli trzynastka będzie wypłacana w kolejnych

latach, zawsze według tego stanu. Ja już nie mówię o waloryzacji, nie mówię też o centrach zdrowia 75+... Projekt w tej sprawie za chwilę będziemy kierować do prac sejmowych. Nie wspominam też o lekach dla seniorów i o wielu różnych rozwiązaniach prawnych, które służą temu, żeby wspomóc emerytów i rencistów. Zacząłem mówić o czternastej emeryturze. Jest takie oczekiwanie ze strony pana prezydenta, żeby także ta czternasta emerytura – można powiedzieć, że jest to coś więcej niż wysokość bonu turystycznego – była trwałym elementem, jeżeli chodzi o środki, które trafiają do emerytów i rencistów. Ale dziękuję za ten głos pana senatora, bo na pewno łączy tutaj pan senatora z panem prezydentem Andrzejem Dudą przekonanie o tym, że trzeba wspierać i emerytów i rencistów.

Z dyskusji sejmowej... Nie ma oceny skutków regulacji. Nie ma wyliczeń, nie ma analiz, więc ja nie czuję się władny, żeby w imieniu rządu się wypowiadać, jeżeli chodzi o kontekst budżetowy, jeżeli chodzi o wprowadzenie tego tak ad hoc, w trakcie naszego procedowania w Senacie. Ale absolutnie zgadzam się z tym, że trzeba wspierać – i deklaruje, że będziemy wspierać – emerytów i rencistów. W tym kontekście za tę wrażliwość dziękuję.

Wydaje mi się, że odniosłem się do wszystkich wypowiedzi. Bardzo chciałbym podziękować w tym miejscu za współpracę nad tą ustawą, przewidując – na podstawie wypowiedzi państwa senatorów – pozytywną decyzję w tej sprawie. Dziękuję też Ministerstwu Rozwoju – na ręce pana ministra Guta-Mostowego i pani premier Emilewicz, która te prace prowadziła – Polskiej Organizacji Turystycznej, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Dziękuję wszystkim państwu, którzy się w to angażowaliście, bo to będzie dobre prawo. Cieszę się, że Senat przychylnie w tej dyskusji to rozpatruje. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Ponieważ czas nas trochę goni, a mamy jeszcze jedną ustawę... Pan marszałek Borowski. Proponowałbym, żeby pan marszałek Borowski krótko... I przechodzimy do głosowania.

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Chciałbym powiedzieć, że przejmuję poprawki, które Biuro Legislacyjne zaproponowało, z wyjątkiem jednej, tej dotyczącej terminu. Pan minister Mucha twierdzi, że to nie jest konieczne... Być może rzeczywiście nie jest. Korzystając z okazji, chciałbym zapytać, ponieważ to minister do spraw turystyki ma określić ten termin... Jak rozumiem, to wymaga jakiegoś usprawnienia sieci teleinformatycznej itp. Czy dzisiaj wiadomo, kiedy mniej więcej takie ogłoszenie zostanie dokonane? Chodzi o to, żeby się przedsiębiorstwa mogły rejestrować.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Proszę bardzo. Proszę o syntetyczną odpowiedź.

SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
ANDRZEJ GUT-MOSTOWY

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze!

Oczywiście, jak już wcześniej było powiedziane, wszyscy czekamy na tę ustawę. Mamy pewne informacje, że organizacyjnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Polska Organizacja Turystyczna będą gotowi rozpocząć realizowanie bonu turystycznego w ostatniej dekadzie lipca. Nie muszę podkreślać, że minister właściwy do spraw turystyki natychmiast, jeżeli tylko to będzie możliwe, ogłosi praktyczne funkcjonowanie bonu turystycznego. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku, ale czas...

(*Senator Marek Borowski*: Tak, tak, ale pewne rzeczy sobie wyjaśnijmy.)

No nie, ale... Mamy jeszcze, powiedziałbym, ustawę 53...

(*Senator Marek Borowski*: Ja wiem, ja sam jestem tym zainteresowany, absolutnie.)

Ale to bardzo szybko, naprawdę.

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Ja tylko chcę powiedzieć, że jeżeli to ma być ostatnia dekada lipca, a potem muszą się jeszcze rejestrować przedsiębiorstwa... To zapomnijmy o tym, że z tego bonu turystycznego skorzystają dzieci na koloniach. Tak więc akurat ten argument jest chyba tutaj przesadzony, tym bardziej że ten bon jest do wykorzystania w ciągu 2 lat. Pamiętamy, jak to wygląda...

(*Przewodniczący Jan Filip Libicki*: Będziemy przechodzili do głosowania...)

Myślę po prostu, że taka próba, że tak powiem, przyspieszania tego procedowania bez patrzenia na nic, na żadne poprawki, które są tu konieczne, słabo się broni. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Panie Marszałku, muszę pana trochę popędzić, niestety.

Myślę, że pora na to, żebyśmy przeszli do głosowania.

Ja chciałbym zapytać, bo tu jest wątpliwość... Rozumiem, że pan marszałek Borowski, chociaż nie jest członkiem komisji, może przejmować propozycje Biura Legislacyjnego. Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda*: Nie tylko przejmować, ale i zgłaszać propozycje własne.)

Dobrze. Zgłaszać własne, to wiem, ale była wątpliwość co do przejmowania... Dobrze. W takim razie ja bym teraz poprosił Biuro Legislacyjne o pomoc, bo tych poprawek jest trochę. Jak rozumiem, jako pierwszy przegłosujemy wniosek pana senatora Majera o przyjęcie ustawy bez poprawek, a potem... Prosiłbym o uszeregowanie tych poprawek, tak żeby nam to głosowanie sprawnie poszło. Będę pana bardzo prosił o pomoc. Dobrze?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda*: Oczywiście.)

Zaczynamy od głosowania nad wnioskiem pana senatora Majera, który był wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Poddaję ten wniosek pod głosowanie.

Kto z pań i panów senatorów jest za wnioskiem pana senatora Majera o przyjęcie ustawy bez poprawek? (4)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (0)

Nikt się nie wstrzymał od głosu.

W takim razie, jak rozumiem, wniosek nie uzyskał większości. Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak.*)

Dobrze. Jakie wnioski będziemy przegłosowywać jako następne?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

W związku z tym, że pan marszałek Marek Borowski przejął propozycje poprawek Biura Legislacyjnego, za co bardzo dziękuję, z wyjątkiem tej odnoszącej się do art. 44, powinniśmy głosować wedle kolejności przepisów ustawy.

Pragnę zwrócić uwagę na poprawki natury redakcyjnej, które zostały sformułowane w części E opinii Biura Legislacyjnego. Mają one charakter wyłącznie stylistyczny, interpunkcyjny bądź poprawiają tzw. literówki. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Możemy głosować blokiem. Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Oczywiście, że tak.*)

Sekundkę... Ile jest tych poprawek, Panie Mecenasie?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tych poprawek jest 16.*)

Dobrze. Jak rozumiem, możemy je przegłosować blokiem. Są to poprawki natury redakcyjnej.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak jest.*)

Dobrze. W takim razie poddaję pod głosowanie 16 poprawek w jednym bloku, poprawek natury redakcyjnej przedstawionych w opinii Biura Legislacyjnego.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tych poprawek? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (4)

Dziękuję bardzo. Poprawki uzyskały większość. Proszę bardzo, Panie Mecenasie. Co dalej?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Następnie powinniśmy głosować nad pakietem poprawek pana senatora Marka Borowskiego, które dotyczą rozszerzenia zakresu podmiotowego ustawy o osoby pobierające świadczenia emerytalne i rentowe. Pakiet poprawek został przygotowany przez Biuro Legislacyjne na zlecenie pana senatora. Poprawki te dotyczą rozszerzenia słowniczka w art. 2 o pojęcie świadczenia emerytalno-rentowego, wprowadzenia definicji organu właściwego oraz dokonania wielu zmian o charakterze konsekwencji legislacyjnych w obrębie całej ustawy. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję. Czy te poprawki możemy przegłosować łącznie?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Należy je przegłosować łącznie, ponieważ stanowią one tak naprawdę jedną koncepcję merytoryczną.*)

Rozumiem.

W takim razie poddaję pod głosowanie poprawki zgłoszone przez pana marszałka Marka Borowskiego. To jest 9 poprawek dotyczących tego, aby osoby, które pobierają świadczenia emerytalno-rentowe, zostały objęte Polskim Bonem Turystycznym. Czy tak mogą to sformułować?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Znakomicie.*)

Dobrze. Poddaję ten wniosek pod głosowanie.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tego wniosku? (4)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (0)

Wniosek nie uzyskał większości, jak rozumiem.

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Zgłaszam wniosek mniejszości. Może z panią senator Magdaleną Kochan, jeśli...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Senator Dunin?)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A senator Dunin?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? To razem z senatorem Duninem.

PRZEWODNICZĄCY

JAN FILIP LIBICKI

Dobrze. Pan marszałek Borowski zgłasza wniosek mniejszości wraz z panem senatorem Duninem.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

I z panią senator Kochan? Dobrze, znakomicie.

Co dalej, Panie Mecenasiu?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Następna poprawka dotyczy art. 3 ust. 1, która powinna być, jak sędzę, przegłosowana wraz z poprawką dotyczącą skreślenia art. 25. Zaprezentowany fragment w poprawce dotyczącej art. 3 ust. 1 – „wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27” – nie ma żadnej wartości normatywnej, stanowi tak naprawdę sformułowanie informacyjne. Tak samo należy rozumieć art. 25 który stanowi, że Polska Organizacja Turystyczna...

(Głos z sali: A czyja to jest poprawka?)

To jest poprawka zaproponowana przez Biuro Legislacyjne, przejęta przez pana senatora Marka Borowskiego.

...Że Polska Organizacja Turystyczna „nie ponosi odpowiedzialności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na zasadach określonych w ustawie”. Oczywiście, że nie ponosi, bo nie ma przepisu stanowiącego o tym, że ma ponosić. W związku z tym przepis ten ma charakter informacyjny. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Czy w takim razie tę grupę poprawek możemy określić jako poprawki o charakterze legislacyjnym?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak. Są to 2 poprawki.)

Dobrze. W takim razie poddaję poprawki zaprezentowane przez pana mecenasa pod głosowanie.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem przedstawionych przez pana mecenasa poprawek? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (4)

4 głosy za, nikt nie jest przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. Poprawki uzyskały akceptację.

Co następne?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Kolejne poprawki w pakiecie, dotyczące art. 4 i następnych, dotyczą ujednoczenia terminologii, tak aby świadczenie wychowawcze w każdym przepisie było określane jako świadczenie wychowawcze i aby dodatek był w każdym przepisie określany jako dodatek. Bo w tym sensie ustawa terminologicznie jest niespójna. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Rozumiem.

Ile jest tych poprawek?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Jest to poprawka do art. 4 ust. 1, pkt 1 lit. a, do pkt 1 lit. b, do pkt 2 lit. a, do pkt 2 lit. b, do ust. 2, do art. 5 ust. 2 pkt 2...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Czyli łącznie?)

...do art. 6 ust. 3... Tak, one muszą być przegłosowane łącznie.

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Ale łącznie ile jest tych poprawek?)

Tych poprawek jest 15.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dobrze. Jak rozumiem, głosujemy w tej chwili nad blokiem 15 poprawek, które mają za zadanie ujednoczenie terminologii ustawy. Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak. Są zawarte w części D pkt 2 opinii.*)

Zawarte w części D pkt 2 opinii.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem omówionych przez pana mecenasza poprawek? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (4)

4 głosy za, nikt nie był przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu.

Poprawki uzyskały akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Kolejna poprawka dotyczy okoliczności, iż rozdział 1 „Przepisy ogólne” został uszeregowany przez ustawodawcę sejmowego jako obejmujący przepisy od art. 1 do art. 17. Tymczasem zgodnie z zasadami techniki prawodawczej przepisy ogólne mają jedynie określać zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy, ewentualne wyłączenia, objaśnienie użytych w ustawie definicji i skrótów, a także postanowienia wspólne. A zatem proponujemy ograniczyć zakres oznaczenia rozdziału 1 i sformułować po art. 4 nowe oznaczenie rozdziału pod tytułem „Płatność za pomocą bonu”. W konsekwencji rozdziały od drugiego do siódmego zyskałyby odpowiednie, nowe oznaczenie. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Możemy te poprawki określić jako poprawki o charakterze legislacyjnym?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak.*)

Dziękuję bardzo.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawek o charakterze legislacyjnym, przedstawionych przez pana mecenasza? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (4)

4 senatorów głosowało za, nikt nie był przeciw, 4 wstrzymało się od głosu.

Poprawki uzyskały akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie, o prezentację kolejnych poprawek.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Wysoka Komisjo, art. 47, którego brzmienia Biuro Legislacyjne nie kwestionuje, ma charakter merytoryczny, a został umiejscowiony w rozdziale zatytułowanym „Przepisy przejściowe, zmieniające i końcowe”. W związku z tym należałoby go umieścić jako kolejny artykuł po art. 6 ustawy. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Rozumiem, że poprawki te mają charakter legislacyjny.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Tak.*)

Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawek legislacyjnych, zaprezentowanych przez pana mecenasza?

Kto z państwa jest za? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

5 głosów za, 3 osoby wstrzymały się od głosu, nikt nie był przeciw.

Następne poprawki.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Poprawka do art. 7 ust. 7 oraz do art. 41 w zakresie dotyczącym dodawanego art. 38v ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zmierza do modyfikacji nieprecyzyjnego odesłania. Poprawka ma charakter legislacyjny.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki o charakterze legislacyjnym, przedstawionej przez pana mecenasa? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

4 senatorów głosowało za, nikt nie był przeciw, 3 wstrzymało się od głosu.

Poprawka uzyskała akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Kolejne propozycje poprawek dotyczą art. 8 ust. 2 pkt 7 oraz art. 11 ust. 3 pkt 2. Zmierzają one do tego, aby ustawodawca uwzględnił okoliczność, że przedsiębiorca turystyczny i organizacja pożytku publicznego mogą legitymować się posiadaniem nie tylko rachunku bankowego, ale również rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. Poprawki mają charakter spójnościowy.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawek o charakterze spójnościowym, zaprezentowanych przez pana mecenasa? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

5 senatorów było za, nikt nie był przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu.

Poprawki uzyskały akceptację.

Panie Mecenasie, bardzo proszę.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Bardzo dziękuję.

Poprawka dotycząca art. 8 ust. 5 dotyczy skreślenia sformułowania „w szczególności”.

Była już ona omawiana przez Biuro Legislacyjne, ma charakter konstytucyjny. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki omówionej przez Biuro Legislacyjne? (3)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (4)

3 głosy za, nikt nie był przeciw, 4 osoby się wstrzymały od głosu.

Poprawka uzyskała akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Dziękuję bardzo.

Kolejne poprawki dotyczą art. 12 oraz art. 13 pkt 1. Chciałbym je, jeżeli pan przewodniczący pozwoli, jeszcze raz przybliżyć...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Proszę bardzo.)

...bo w odpowiedzi pana ministra Pawła Muchy zauważyłem być może niezrozumienie istoty poprawki. Treścią naszego zarzutu nie była sprzeczność pomiędzy artykułami, tylko okoliczność, że ustawodawca sejmowy uznał, iż niezgodność ze stanem faktycznym podanego imienia i nazwiska przez przedstawiciela reprezentującego organizację pożytku publicznego czy przedsiębiorcę turystycznego powinna z mocy prawa skutkować wyrejestrowaniem tych podmiotów z bazy. Tymczasem w przypadku innych danych ujętych w rejestrze przewidziano inną ścieżkę – wezwanie do sprostowania w terminie 7 dni, pod rygorem usunięcia z bazy, i dopiero następnie wydanie decyzji administracyjnej.

Zwróciliśmy uwagę w naszej opinii, abstrahując od kwestii omyłek pisarskich czy też niedochowania należytej staranności co do zmiany w zakresie dotyczącym osoby fizycznej będącej przedstawicielem, że zmiana nazwiska może być wynikiem np. zawarcia związku małżeńskiego albo też po prostu urzędowej zmiany nazwiska.

W związku z tym nie wydaje się proporcjonalna regulacja, zgodnie z którą taka okoliczność skutkowałaby ipso iure wyrejestrowaniem przedsiębiorcy turystycznego czy organizacji, zwłaszcza jeżeli zwrócić uwagę na swoistą sankcję, a mianowicie niemożliwość powtórnego uczestnictwa tych podmiotów w systemie bonów. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Rozumiem. Jak pan mecenas określiłby tę poprawkę?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Konstytucyjna.*)

Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki o charakterze konstytucyjnym, zaprezentowanej przez pana mecenas? (7)

7 głosów za. Poprawka uzyskała jednogłośnie poparcie.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Art. 19 ust. 5 i 6 oraz art. 31 ust. 1, niekwestionowane przez Biuro Legislacyjne, są źle umiejscowione w systematyce ustawy. Są to bowiem przepisy dostosowujące, a więc zobowiązujące dany podmiot do dokonania niepowtarzalnej czynności konwencjonalnej, jaką jest jednorazowe przekazanie określonych danych innemu podmiotowi. W związku z tym, przy zachowaniu treści tych przepisów, powinny być one umiejscowione w ostatnim rozdziale. Poprawki mają charakter legislacyjny.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Rozumiem.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawek przedstawionych przez pana mecenas? (7)

Poprawki zostały przyjęte jednogłośnie. Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Dziękuję bardzo.

Kolejna poprawka dotyczy art. 21 ust. 1, art. 21 ust. 2 oraz art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, w których należy uwzględnić dyrektywę techniki prawodawczej, zgodnie z którą nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania. Poprawka ma charakter legislacyjny.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki zaprezentowanej przez pana mecenas? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

Poprawka uzyskała akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Wysoka Komisjo, kolejna poprawka biura, a raczej propozycja poprawki przejęta przez pana marszałka Marka Borowskiego, dotyczy art. 26 ust. 1 pkt 3. W tym przepisie stanowi się, że zakresem przetwarzanych danych ma być – i tutaj cytuję – „informacja o orzeczeniu”, o którym mowa w stosownym artykule. Chodzi tutaj o orzeczenie dotyczące niepełnosprawności. Wydaje się, że sformułowanie to, najprawdopodobniej wbrew intencji ustawodawcy, jest zbyt szerokie. W związku z tym poddajemy pod rozważenie zastąpienie tego sformułowania sformułowaniem „data i rodzaj wydanego orzeczenia, o którym mowa”... W stosownym przepisie. (*Przewodniczący Jan Filip Libicki: Poprawka ma charakter...*)

Poprawka ma charakter spójnościowy.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki zaprezentowanej przez pana mecenasa? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

5 senatorów głosowało za, nikt nie był przeciw, 2 wstrzymało się od głosu.

Poprawka uzyskała akceptację.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Kolejna poprawka, dotycząca art. 27 ust. 3, zmierza do zapewnienia poprawnego odesłania do unormowań zawartych w stosownym akcie wykonawczym. Poprawka ma charakter legislacyjny. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem poprawki przedstawionej przez pana mecenasa? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (4)

4 głosy za, nikt nie był przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu.

Poprawka uzyskała akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Wysoka Komisjo, kolejna propozycja poprawki dotyczy art. 38 ust. 2. I tutaj proponowałbym, aby pan przewodniczący poprosił o stanowisko przedstawicieli organów pracujących nad projektem tej ustawy. Rzecz dotyczy nietypowej techniki legislacyjnej. Chodzi o sformułowanie w przepisie karnym definicji pojęcia „reklama”. Zastanawialiśmy się nad możliwymi skutkami

prawnymi sformułowania takiej definicji. Jakie mamy zastrzeżenia?

Po pierwsze, jest to definicja, która stanowi kalkę definicji zawartej w ustawie o radiofonii i telewizji. Ustawa o radiofonii i telewizji ma określony zakres podmiotowy i przedmiotowy, dotyczy usług medialnych, a zatem i zakres pojęcia „reklama” ma też znaczenie ograniczone – do problematyki mediów. To pierwsze zastrzeżenie.

Po drugie, jeżeli spojrzymy na art. 38 ust. 2, czyli właśnie ową definicję reklamy, to zauważymy, że mowa jest tam o tym, że reklamą jest przekaz handlowy pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego. Pojęcie podmiotu prywatnego jest nam znane, ale o jaki podmiot publiczny chodziło ustawodawcy sejmowemu na gruncie tej ustawy? To sformułowanie ma swoje znaczenie na gruncie ustawy o radiofonii i telewizji. Ale na gruncie tej ustawy...

Nie jesteśmy w stanie w sposób odpowiedzialny ocenić znaczenia i skutków tej nietypowej inkorporacji definicji reklamy do ustawy o Polskim Bonie Turystycznym. W związku z tym poddajemy pod rozważę zastanowienie się nad ewentualnym skreśleniem tego, ale z zastrzeżeniem, że być może projektodawcy i ustawodawcy sejmowemu chodziło o osiągnięcie określonego skutku merytorycznego, który nie został wyrażony w uzasadnieniu ani też w debacie. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Wydaje mi się... Pan mecenas przedstawił tę poprawkę z pewnym zastrzeżeniem – że tak naprawdę nie wiemy, jaka była intencja ustawodawcy, i być może, skreślając ten zapis, postąpimy wbrew tej intencji.

A co się stanie, jeśli go nie jest skreślimy?

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Panie Przewodniczący, pozostaną zastrzeżenia, które dobitnie sformułowaliśmy w opinii Biura Legislacyjnego. W szczególności nie rozumiemy, mówiąc kolokwialnie, jak podmiot

publiczny miałby partycypować w reklamie dotyczącej bonu turystycznego.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Rozumiem.

Panie Ministrze, czy pan może się odnieść... Dobrze, pan minister Mucha i pan minister Gut-Mostowy. Nie wiem, który z panów...

(Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP Paweł Mucha: Pan minister Gut-Mostowy jest przygotowany do odpowiedzi.)

Dobrze. Proszę bardzo, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Andrzej Gut-Mostowy: Pan minister Gut-Mostowy jest przygotowany, ale oddaje głos panu dyrektorowi Dominikowi Borkowi, który ten zapis bardzo dokładnie wytłumaczy.)

Proszę.

**ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TURYSTYKI
W MINISTERSTWIE ROZWOJU
DOMINIK BOREK**

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o ust. 2 art. 38, to rzeczywiście jest to forma kalki przepisu z ustawy o radiofonii i telewizji. Bardzo głęboki sens tego przepisu przemawia za zachowaniem jego treści, dlatego że ten podmiot publiczny również może partycypować w zakresie tej ustawy i być beneficjentem... Mamy przykłady chociażby obiektów hotelarskich, które są prowadzone np. przez Instytut Matki i Dziecka czy też inne podmioty publiczne. One uzyskują wpis do ewidencji obiektów hotelarskich i tego rodzaju obiekty prowadzą, więc można sobie wyobrazić sytuację, że taki podmiot będzie partycypował w bonie turystycznym. Ze względu na to, że chcemy tutaj precyzyjnie wskazać, jakie zachowania są penalizowane, bardzo duże znaczenie ma zachowanie ust. 2. Lokalne organizacje turystyczne czy regionalne organizacje turystyczne już zadają pytania, w jaki sposób interpretować kwestie związane z reklamą. Wiemy, że w systemie prawa reklama jest różnie definiowana – mamy swoistą definicję reklamy chociażby na gruncie

ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czy na gruncie ustawy prawo farmaceutyczne. Wskazane jest pozostawienie tego rozwiązania, tak żeby przepisy były jasne i precyzyjne. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dobrze. Mamy wyjaśnienie ze strony rządowej.

Poddaję wniosek zaprezentowany przez pana mecenasa pod głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku o skreślenie zapisu zaprezentowanego przez pana mecenasa? (4)

Kto jest przeciw? (3)

Kto się wstrzymał? (1)

4 senatorów było za, 3 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Wniosek uzyskał akceptację.

Proszę, następny.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Kolejna propozycja poprawki dotyczy art. 38 ust. 3. W stosunku do niej, jak zrozumiałem, ciepło wypowiedział się pan minister Paweł Mucha. Rzeczą dotyczy przepisu karnego.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Czy pan minister może przypomnieć, że rzeczywiście ciepło wypowiedział się o tym zapisie?

**ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RP
PAWEŁ MUCHA**

Wypowiedziałem się, że tę poprawkę – o ile Wysoka Komisja przyjmie w ogóle taką metodę prac, że będą poprawki – bym uwzględnił. To uzupełnienie jest naszym zdaniem zasadne. Chodzi o to, żeby tam wskazać także jednostki organizacyjne, nie tylko osoby prawne.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Rozumiem. Dziękuję bardzo. Przyjmuję tę wypowiedź jako ciepłą wypowiedź pod adresem tej poprawki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (8)

Jednogłośnie poprawka uzyskała akceptację. Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA

Kolejna poprawka dotyczy błędnego określenia tytułu rozdziału 7. Zaczyna się on od sformułowania „przepisy przejściowe”. W tym rozdziale nie znajduje się żaden przepis przejściowy. Znajdują się tu przepisy zmieniające, dostosowujące i końcowe. W związku z tym wyraz „przejściowe” należy zastąpić wyrazem „dostosowujące”. Poprawka ma charakter legislacyjny.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, omówionej przez pana mecenasa, która ma charakter legislacyjny? (6)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

Poprawka uzyskała akceptację.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA

Kolejne poprawki dotyczą ewentualnego skreślenia art. 42 i 43. Ta kwestia już była poruszona. Chcę tylko bardzo wyraźnie podkreślić, że jest to jedyna uwaga o charakterze formalnym. Innymi słowy, nie zgłaszamy zastrzeżeń do treści dodawanych przepisów. Zwracamy jedynie uwagę na niedochowanie zasady trzech czytań. Zwróciło na to uwagę również Biuro Legislacyjne Kancelarii Sejmu. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Rozumiem, że tej poprawki w związku z tym nie poddajemy pod głosowanie. Tak?

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA

Panie Przewodniczący, ona została zgłoszona przez pana senatora Marka Borowskiego. W związku z tym jedynie on jest władny do tego, żeby ją wycofać.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Rozumiem.

Pan marszałek Borowski chce, aby komisja przegłosowała tę poprawkę?

(Senator Marek Borowski: Tak, jak najbardziej.)

Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, złożonej przez pana senatora Borowskiego? (5)

Kto jest przeciw? (2)

Kto się wstrzymał? (1)

5 senatorów było za, 2 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Poprawka uzyskała akceptację.

Panie Mecenasiu, proszę bardzo.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA

Wysoka Komisjo, w mojej ocenie wyczerpaliśmy omawianie propozycji poprawek Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Rozumiem. Czyli wszystkie poprawki, wszystkie wnioski, które zostały zgłoszone w trakcie naszego posiedzenia, zostały przegłosowane, tak? Zaczynając od wniosku pana senatora Majera, a na tym ostatnim wniosku kończąc.)

Tak. Z tym tylko zastrzeżeniem, że wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek nie został przyjęty. Poprawki pana senatora Marka Borowskiego, dotyczące rozszerzenia zakresu podmiotowego, nie zostały przyjęte, ale będą wnioskami mniejszości, natomiast pozostałe poprawki zgłoszone przez pana senatora...

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Uzyskały większość.)

...Marka Borowskiego, któremu dziękuję za przejęcie propozycji biura, uzyskały większość. Należy przegłosować w związku z tym całość...

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

I to jest koniec naszej pracy legislacyjnej.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Jeszcze całość...)

Jeszcze całość, tak. Dobrze.

Poddaje w takim razie pod głosowanie całość ustawy wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z pań i panów senatorów je za przyjęciem ustawy w całości...

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
PIOTR MAGDA**

Przepraszam najmocniej... Wysoka Komisjo, przepraszam najmocniej. Pan senator jeszcze zgłosił poprawkę dotyczącą zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Ona nie została formalnie wycofana. Zwróciliśmy tylko uwagę, że ona wykracza poza materię ustawy. W związku z tym, jeśli pan senator jej nie wycofuje, należy ją przegłosować.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Czy pan senator Borowski...
(Wypowiedź poza mikrofonem)

Wycofuje ją? Dobrze.

W takim razie głosujemy nad całością ustawy.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem ustawy w całości wraz z poprawkami? (8)

Jednogłośnie. Dziękuję. Ustawa uzyskała akceptację.

Ogłaszam 3 minuty przerwy technicznej...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, jeszcze sprawozdawca. Ja bym proponował pana senatora Ryszarda Majera. Czy jest zgoda?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A sprawozdawca wniosku mniejszości? Czy może nim być pan senator Borowski? Nie ma przeciwwskazań, że nie jest członkiem komisji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rozumiem. W takim razie sprawozdawcą komisji jest pan...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Magda: Przepraszam. Sprawozdawcą musi być członek komisji.)

A, dobrze. Z kim pan marszałek Borowski zgłaszał wniosek? Z panią Magdą Kochan...

(Głos z sali: I senatorem Duninem.)

...i z panem Duninem. To pana senatora Dunina poprosimy. Dobrze? Znakomicie.

W takim razie sprawozdawcą komisji jest pan senator Majer, a sprawozdawcą wniosku mniejszości – pan senator Dunin. Dziękuję bardzo.

Ogłaszam 2 minuty przerwy technicznej, dziękując wszystkim tym, którzy wzięli udział w tej części posiedzenia, która dotyczyła Polskiego Bonu Turystycznego.

(Przerwa w obradach)

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Ogłaszam koniec przerwy w posiedzeniu Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej.

Witam pana ministra Stanisława Szweda ze współpracownikami.

Drugim i ostatnim punktem programu naszego dzisiejszego posiedzenia komisji jest rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Panie Ministrze, bardzo proszę o zaprezentowanie ustawy.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ
STANISŁAW SZWED**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący. Wysoka Komisjo!

Przedstawiam przyjętą 19 czerwca 2020 r. przez Sejm ustawę o zmianie ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która realizuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt P 20/16, w którym Trybunał zakwestionował przepis art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Na podstawie tego przepisu emerytury kobiet urodzonych w 1953 r. przyznawane po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego były pomniejszane o wypłacone dotychczas tzw. emerytury wcześniejsze. Przepis ten nie budziłby wątpliwości, gdyby został ogłoszony przed momentem podejmowania przez tę grupę kobiet decyzji o przejściu na wcześniejszą emeryturę. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego wprowadzenie mechanizmu potrącenia kwot pobranych świadczeń w stosunku do kobiet z rocznika 1953 nastąpiło z naruszeniem konstytucyjnej zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Ustawa ta przewiduje, że wszyscy ubezpieczeni – wyrok, przypomnę, dotyczył tylko kobiet – urodzeni w 1953 r. mają prawo do ustalenia emerytury powszechnej bez zastosowania mechanizmu pomniejszania podstawy o pobrane emerytury wcześniejsze. Będzie dotyczyło to kobiet i mężczyzn.

W przypadku ubezpieczonych, którzy występowali o emeryturę powszechną przed wydaniem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, ponowne jej ustalenie nastąpi z urzędu, po upływie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy. Ponadto, gdy ponownie ustalona wysokość emerytury powszechnej będzie wyższa od tej wypłacanej dotychczas, nastąpi wypłata wyrównania.

Z tego rozwiązania, jak szacujemy, skorzysta ponad 62 tysiące osób. Przeciętna miesięczna podwyżka świadczenia wyniesie 202 zł, a przeciętna kwota wyrównania – 12 tysięcy 786 zł. Z wyrównania skorzysta około 60 tysięcy 700 kobiet i 1 tysiąc 900 mężczyzn. W przypadku ubezpieczonych, którzy nie wystąpili o emeryturę powszechną, ustawa przewiduje 6-miesięczny termin na złożenie takiego wniosku, by móc skorzystać z preferencyjnych zasad obliczenia emerytury powszechnej. Z tego rozwiązania może skorzystać 11 tysięcy 200 osób. Przeciętna miesięczna podwyżka świadczenia dla tej grupy osób wyniesie 1 tysiąc 487 zł. W przeciwieństwie do osób, które wystąpiły o emeryturę powszechną, te osoby nie otrzymają wyrównania.

Łączny koszt zastosowania w stosunku do ubezpieczonych urodzonych w 1953 r. przewidzianych przepisami ustawy rozwiązań wyniesie

w latach 2020–2029 ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych 3 miliardy 899 milionów zł.

Spośród prawie 76 tysięcy osób, które mogłyby skorzystać z rozwiązań projektowanej ustawy, ok. 44 tysiące 100 kobiet i 1 tysiąc 900 mężczyzn otrzyma podwyższone świadczenie.

Określenie kręgu podmiotów uprawnionych do tego skorzystania z uprawnień zapisanych w ustawie z dnia 19 czerwca ma swoje źródło w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego oraz w zasadach prawa ubezpieczeń społecznych.

To tyle pokrótce. Oczywiście odpowiemy na pytania państwa senatorów. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie opinii.

Panie Mecenasie, bardzo proszę.

**GŁÓWNY EKSPERT
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
MAREK JARENTOWSKI**

Dziękuję bardzo.

Jak już powiedział pan minister, celem ustawy jest przywrócenie emerytom urodzonym w 1953 r. pełnej podstawy obliczenia emerytury, pomniejszonej w 2012 r. w sposób zaskakujący i niezgodny z konstytucją o kwoty pobranych emerytur wcześniejszych.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS wpłynął 20 grudnia 2019 r. Podobny projekt był złożony w Sejmie poprzedniej kadencji, jednak nie został rozpatrzony. W dniu 16 czerwca 2020 r. wpłynął do Sejmu projekt rządowy i oba projekty były rozpatrywane wspólnie.

Ustawa z 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wprowadziła do systemu prawa przepis, art. 25 ust. 1b, przewidujący, że osobom, które odeszły jakiś czas temu na tzw. wcześniejsze emerytury – najczęściej były to kobiety w wieku 55 lat i mężczyźni w wieku 60 lat – kwoty pobranych emerytur wcześniejszych

zostaną odjęte od podstawy obliczenia emerytury zwykłej, na którą przechodzą w powszechnym wieku emerytalnym, czyli odpowiednio w wieku 60 i 65 lat. Przepis ten wszedł w życie 1 stycznia 2013 r. Problem społeczny i prawny polegał na tym, że uprawnieni odchodzili na emeryturę wcześniejszą, nie wiedząc o tym, że w przyszłości taki przepis, czyli ten art. 25 ust. 1b, będzie wprowadzony, a jednocześnie nie zdążyli przed wejściem w życie tego kłopotliwego przepisu przejść na zwykłą emeryturę, ponieważ nie osiągnęli jeszcze powszechnego wieku emerytalnego. Problem ten dotyczył głównie kobiet urodzonych w 1953 r. Odchodziły one na emeryturę wcześniejszą wieku 55 lat, czyli w 2008 r. W roku 2013 zamierzały przejść na emeryturę powszechną z tytułu osiągnięcia sześćdziesiątego roku życia, jednak w 2012 r. wprowadzono przepis przewidujący, że od 1 stycznia 2013 r. ich emerytury zostaną ustalone na wspomnianych niekorzystnych zasadach. Kobiety urodzone w 1952 r. lub wcześniej zdążyły przejść z emerytury wcześniejszej na powszechną przed wejściem w życie tego problematycznego przepisu.

Problem ten dotyczył także innych roczników, w tym mężczyzn odchodzących na wcześniejsze emerytury branżowe. Górnicy, nauczyciele czy osoby pracujące w szkodliwych warunkach – w ich przypadku emerytalne kryteria wiekowo-stażowe były określone odmiennie.

Ostatecznie wypowiedział się w tej sprawie Trybunał Konstytucyjny. I zdaniem Trybunału błąd nowelizacji z 2012 r. nie polegał na tym, że od podstawy obliczenia emerytury należy po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego odejmowano kwoty pobranych emerytur wcześniejszych, lecz na tym, że przepis taki objął także tych emerytów, którzy już przeszli na te emerytury, powodując, że tej grupie osób w sposób dość dotkliwy w ostatnich latach życia, bez uprzedzenia, pomniejszono emerytury. I choć społeczno-ekonomiczna logika swego rodzaju kary w postaci niższej i późniejszej emerytury za korzystanie z przywilejów wcześniejszej emerytury wydaje się uzasadniona, to przepis taki powinien mieć zastosowanie tylko w odniesieniu do tych osób, które jeszcze nie przeszły na wcześniejszą emeryturę. Nie można karać osób, które podejmowały te zachowania, nie wiedząc, że w przyszłości będą karane.

Projekt senacki naprawiał ten błąd w odniesieniu do wszystkich osób, których dotknął

mechanizm z art. 25 ust. 1b ustawy, polegający na tym, że kwoty pobranych emerytur wcześniejszych odejmowano od podstawy obliczenia emerytury powszechnej, w sytuacji gdy żaden przepis nie informował tych osób o tym, że odchodząc na emeryturę wcześniejszą, pomniejszą sobie podstawę emerytury powszechnej.

Trybunał orzekł niekonstytucyjność tego przepisu w związku z pytaniem prawnym jednego z sądów, sądu rozpatrującego sprawę kobiety urodzonej w 1953 r., która odeszła na emeryturę wcześniejszą na podstawie art. 46 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Nie ma jednak wątpliwości, że przepis art. 25 ust. 1b jest krzywdzący nie tylko dla kobiet urodzonych w 1953 r., które odeszły na emeryturę wcześniejszą regulowaną przez art. 46 ustawy, lecz także dla mężczyzn, dla innych roczników i dla emerytów korzystających z różnych typów emerytur wcześniejszych, zatem nie tylko tych korzystających z art. 46 ustawy, ale także z art. 50, 50a, 50e, art. 184 czy też z art. 88 Karty Nauczyciela. Wszyscy ci emeryci zostali potraktowani przez ustawodawcę nielojalnie. Pozbawił on ich zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa.

W przekazanej Senatowi ustawie ostatecznie wyraz znalazł rządowy, wąski sposób rozwiązania problemu, polegający na naprawieniu błędu jedynie w odniesieniu do rocznika 1953. Zgodnie z opiniowaną ustawą ci, którzy nadal pobierają emeryturę wcześniejszą, przyznaną w oparciu o wniosek złożony przed 2013 r., będą mogli przejść na emeryturę powszechną bez zastosowania niekonstytucyjnego przepisu art. 25 ust. 1b, nakazującego odejmowanie od podstawy obliczenia emerytury kwot wcześniej pobranych emerytur, pod warunkiem, że wniosek o emeryturę złożą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy. Mówi o tym art. 194i. Zaś ci, którzy w międzyczasie przeszli z emerytury wcześniejszej na zwykłą, będą mieli przeliczoną emeryturę ponownie, z pominięciem art. 25 ust. 1b. ZUS dokona tu przeliczenia z urzędu, jednak zgodnie z art. 3 ust. 2 tej ustawy dopiero po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy. Za wcześniejsze lata, w których emeryt pobierał zwykłą, lecz zaniżoną przez art. 25 ust. 1b emeryturę, otrzyma on wyrównanie.

Ponieważ część emerytów, którzy przeszli już z emerytury wcześniejszej na zwykłą, procesuje się z ZUS o ponowne przeliczenie

emerytury z pominięciem kwestionowanego przepisu, w ustawie zawarto przepis przejściowy przewidujący, że postępowania te ulegają zawieszeniu do czasu wydania decyzji w oparciu o dodawany art. 194j. Jeżeli nowa decyzja ZUS będzie zaspokajała żądanie emeryta, zawieszona postępowanie zostanie umorzone, jeżeli zaś nie będzie zaspokajała żądań emeryta, zawieszona postępowanie będzie toczyło się nadal.

Dodanie w tej ustawie do kręgu podmiotów mężczyzn i innych rodzajów emerytów wcześniejszych samo w sobie niewiele zmienia w przypadku pozostałych emerytów, ponieważ wielu objętych tym niekonstytucyjnym mechanizmem emerytów urodziło się w innym roku niż rok 1953. Przepisy, jak wiadomo, ustalały różne kryteria wiekowo-stażowe dla różnych branż. Uzasadniając w rządowym projekcie naprawienie błędu tylko w odniesieniu do pewnej grupy emerytów, powoływano się na sentencję wyroku Trybunału. Nie zauważono jednak, że sentencja wyroku Trybunału nie dotyczy innych roczników jedynie dlatego, że pytanie Trybunałowi zadał sąd rozpatrujący skargę na decyzję ZUS kobiety urodzonej w 1953 r. Trybunał, jak każdy sąd, orzeka jedynie o tym, co zostało zaskarżone. Jednak konstytucyjna zasada równości nakazuje, by błąd naprawić także w odniesieniu do pokrzywdzonych niekonstytucyjnym przepisem innych roczników, co do których Trybunał nie miał możliwości czy okazji się wypowiedzieć. Trybunał zakwestionował bowiem niekonstytucyjny mechanizm obniżania podstawy obliczenia emerytury bez uprzedzenia, a nie wysokość emerytury konkretnego rocznika.

W tej sprawie też już od 2014 r. pojawiały się w Senacie petycje. W 2014 r. komisja na wniosek przedstawiciela ministra pracy i polityki społecznej zdecydowała się nie nadawać petycji biegu. Jeszcze wcześniej, bo w 2013 r., na problem zwrócił ministrowi uwagę jeden z posłów, nie ograniczając potrzeby rozwiązania tej sprawy jedynie w odniesieniu do osób urodzonych 1953 r. Wreszcie całościowo problem rozwiązywał też projekt senackiej komisji praw człowieka w 2016 r., ale został on ostatecznie przez Senat odrzucony.

Jeśli chodzi o propozycję poprawki Senatu, to my proponujemy, żeby w art. 194i skreślić wyrazy „ubezpieczonego urodzonego w 1953 r.”, zaś wyrazy „wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi” zastąpić wyrazami „ubezpieczony zgłosi

wniosek o przyznanie tej emerytury”, jednocześnie w art. 194j w ust. 1 skreślić wyrazy „urodzonemu w 1953 r.”. Dodatkowo proponujemy – choć tego nie ma w pierwotnej opinii, ale tak dla precyzji, żeby postawić kropkę nad „i” należałoby to dodać – w obu przepisach dodać fragment mówiący o tym, że chodzi o emerytów, którzy warunki do nabycia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24, spełnili po dniu 31 grudnia 2012 r. Proponujemy, by taki fragment znalazł się w art. 194i na końcu, zaś w art. 194j ust. 1 – po wyrazach „2013 r.”. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo, Panie Mecenasie.

Przechodzimy do dyskusji z udziałem pań i panów senatorów.

Zanim oddam głos pani senator Kochan, chciałbym o jednej rzeczy powiedzieć. Otóż chciałbym powiedzieć o istotnej różnicy, jaka istnieje między opinią Biura Legislacyjnego a uzasadnieniem tej ustawy, którą zgłosił rząd. Chodzi o pewne fakty. Otóż w opinii rządu jest napisane, że Senat w poprzedniej kadencji zajmował się tą ustawą i ta ustawa została objęta zasadą dyskontynuacji. W uzasadnieniu rządowym nie było ani słowa o tym, że myśmy w grudniu 2019 r., kiedy rozpoczęła się nowa kadencja, wystąpili z taką inicjatywą, która – jak rozumiem – nadal, szczęśliwie bądź nie, zalega w sekretariacie pani marszałek Witek. Pan mecenas o tym powiedział. Uzasadnienie rządowe o tym milczy. Chciałbym tylko zwrócić uwagę na tę pewną rozbieżność.

A teraz oddaję głos pani senator Kochan.

Proszę bardzo.

**SENATOR
MAGDALENA KOCHAN**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ja powiem, że historia tej ustawy jest nieco dłuższa, albo inaczej, historia tego problemu jest nieco dłuższa. Rzeczywiście w 2012 r. uchwalono przepisy nieuwzględniające... właściwie niepozwalające spełnić określonych kryteriów kobietom urodzonym w roku 1953. Ale to nie jest koniec problemu. Problem zaczyna się wtedy, kiedy mówimy: osoby przechodzące na wcześniejsze

emerytury musiały być poinformowane, że wcześniejsze przejście na emeryturę zaowocuje niższą emeryturą po osiągnięciu wieku ustawowego. I ten błąd powinniśmy naprawiać, a nie wyłącznie omawiać problemy rocznika 1953.

Tak więc w 2012 r. nastąpiło uchwalenie tej ustawy z błędem. W 2016 r. została złożona petycja do Sejmu. Pamiętam tę petycję, gdyż byłam posłem sprawozdawcą tej petycji, i wtedy rękami i nogami opowiadałam się za zmianą wadliwych, błędnych, krzywdzących przepisów. Pamiętam wystąpienia pana wiceministra Buciora, także bardzo zdecydowane w tej kwestii stanowisko rządu absolutnie przeciwne poprawieniu tego błędu. W 2017 r. Senat rozpatruje petycję, ale członkowie Prawa i Sprawiedliwości odrzucają ją. Cały czas jest negatywne stanowisko rządu co do naprawy tego błędu. W marcu 2019 r. – to już też było przytaczane – Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że ten błąd istnieje, i nakazuje usunięcie wadliwych rozwiązań prawnych. W 2019 r. grupa senatorów wnosi projekt ustawy naprawiający błąd. Rząd tym razem nie zgłasza zastrzeżeń. Petycja trafia do Sejmu i tam – mówię to także z perspektywy mojego udziału w pracach sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny – ta petycja utyka w przepastnych szufladach zamrażarki. Proszę państwa, i tak dotarliśmy do października roku 2019, kiedy to grupa senatorów składa wnioski o rozpatrzenie tej ustawy, składa projekt ustawy, który znowu utyka w Sejmie. A dzisiaj słyszymy, że projekt rządowy naprawia błąd popełniony w 2012 r.

Ja z racji długiej znajomości z panem i posłem, i ministrem Szwedem nie będę zbyt złośliwa, ale powiem, że to nie może być tak, że rząd nie dość, że ściąga, to jeszcze nie do końca, czyli ostatecznie nie do końca właściwie rozstrzyga problem. Z tej klasówki, Rządzie Kochany, nie uzyskasz oceny celującej. Co do tego ja mam pewność, mam przekonanie.

Gdybyśmy chcieli rozwiązać ten problem, gdybyście państwo chcieli rozwiązać ten problem, odnosząc się do jego pryncypiów, do tego, gdzie został błąd popełniony, nie wykluczalibyście pozostałych osób, które dotknięte tą wadą pobierają niższe emerytury.

W związku z tym – pewnie troszkę ubiegłam pana senatora Borowskiego, bo on jest autorem zmian wielu przepisów i nie mogę mu odebrać autorstwa, podpisując się pod tymi poprawkami – od razu mówię, że te poprawki, które będą

składał pan senator Borowski, są poprawkami, które naprawdę zasługują na rozstrzygnięcie, na przyjęcie i na wdrożenie w życie. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo.

Czy w takim razie wywołany do głosu pan marszałek Borowski zechce z tego głosu skorzystać?

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Całą historię już pani senator Kochan omówiła, więc ja mogę tylko powiedzieć, że ta ustawa, która jeszcze w zeszłej kadencji została wniesiona przez Senat, to było na początku sierpnia, znalazła się w porządku obrad Sejmu i wydawało się, że zostanie uchwalona. Pamiętam, że na początku września odbywało się posiedzenie Sejmu, ta ustawa była w porządku obrad, po czym nagle na polecenie pana premiera została zdjęta. No, skoro została zdjęta, to oczywiście uległa dyskontynuacji, bo kadencja się skończyła. Tak że nie uległa ona dyskontynuacji w Senacie, tylko uległa dyskontynuacji w Sejmie, choć wtedy mogła zostać uchwalona. Powiem szczerze, że to było optymalne rozwiązanie. No, ale jak się stało, tak się stało. Mamy od grudnia... Nasz projekt już może nie leży – tu chciałbym troszkę sprostować wypowiedź pana przewodniczącego – dlatego że w Sejmie odbyło się pierwsze czytanie rządowego projektu łącznie z naszym, więc on czekał pół roku na rządowy projekt, i za podstawę przyjęto projekt rządowy, dlatego dzisiaj mamy właśnie taki tekst, jaki mamy.

Rzeczywiście dyskutowaliśmy już na ten temat wielokrotnie, z panem ministrem Szwedem też, więc ja nie będę się na ten temat rozwodził. Powiem tylko, że padały argumenty przeciwko rozszerzaniu kręgu podmiotów, czyli w zasadzie obejmowaniu przepisami tej ustawy wszystkich, którzy zostali zaskoczeni i pokrzywdzeni tym przepisem. Tak więc padały argumenty tego typu, że to wychodzi poza wyrok Trybunału. Otóż nawet projekt rządowy wychodzi poza wyrok Trybunału, dlatego że Trybunał odpowiedział na pytanie sądu dotyczące pani, która się urodziła w 1953 r., kobiety, która przeszła na emeryturę na podstawie art. 46 ustawy emerytalnej, czyli

nie na podstawie artykułu, który dotyczy pracy w szczególnych warunkach czy w szczególnych zawodach. Po prostu takie były wtedy przepisy, że każda kobieta, jeśli miała odpowiedni staż pracy, mogła w wieku 55 lat przejść na wcześniejszą emeryturę. To był taki artykuł. A przecież – już nie mówię o naszej ustawie – w ustawie rządowej są tym objęci również mężczyźni i są objęte osoby, które pracowały w szczególnych warunkach. Tam są różne artykuły, nie tylko art. 46, ale także art. 50, 50a, są nauczyciele objęci Kartą Nauczyciela. Tak że to rozszerzenie już nastąpiło, tyle tylko, że rząd uparcie nie chce, że tak powiem, objąć wszystkich.

Od razu chcę powiedzieć, że ja prosiłem pana ministra Szweda jeszcze w Sejmie o materiał dotyczący tego, jakie byłyby konsekwencje przyjęcia tego rozwiązania, skutki, ile osób byłoby tym objętych. I taki materiał faktycznie dzisiaj dostaliśmy. No, przestudiowałem go. Oczywiście jest wzrost kosztów, to nie ulega wątpliwości, aczkolwiek nie są to jakieś absolutnie porażające kwoty.

W każdym razie po prostu nie da się wyjaśnić... My dostajemy naprawdę dziesiątki listów, telefonów, e-maili, w których ludzie nieobjęci projektem rządowym pytają, proszą o wyjaśnienie, dlaczego właściwie tak jest, z jakiego powodu. No, nie ma na to odpowiedzi, poza taką, że rząd nie chce tego zrobić. Od razu chcę powiedzieć, że ja na razie unikam takich wyjaśnień, czy rząd chce, czy nie chce, bo jesteśmy jeszcze w trakcie pracy i liczymy na to, że jednak zostanie to przyjęte.

Chcę też przypomnieć, że zarówno projekt, który został przyjęty w sierpniu w zeszłej kadencji, jak i ten z grudnia miał poparcie... Ten z sierpnia na pewno miał poparcie rządu, był wiceminister, który to popierał. A jeśli chodzi o głosowania, to koleżanki i koledzy senatorowie z Prawa i Sprawiedliwości, którzy przecież mieli większość, albo byli za, albo się wstrzymywali, w przeciwnym razie ten projekt by nie przeszedł. Mówiąc krótko, dostrzegali taką potrzebę, dostrzegali to, że ten temat trzeba załatwić.

W związku z tym ja jednak zgłaszam, tak jak tu pani senator zapowiedziała, poprawkę krótką, a treściwą, prowadzącą do tego, aby wszystkie te osoby, które zgodnie z przepisami obowiązującymi przed rokiem 2013 przeszły na wcześniejszą emeryturę, a uprawnienie do emerytury powszechnej, czyli wiek 60 i 65 lat, uzyskały po 1 stycznia 2013 r. i w związku z tym znalazły

się w pewnej pułapce, zostały objęte tą ustawą. To jest poprawka pierwsza.

I jest jeszcze druga. Mianowicie rozwiązanie, które my przyjmowaliśmy w naszej ustawie, jeśli chodzi o realizację tego uprawnienia, polegało na tym, że każdy zainteresowany po wejściu w życie ustawy składał wniosek do ZUS i ZUS ten wniosek przetwarzał. Rząd przyjął tu inne rozwiązanie. Mianowicie takie: że jeśli chodzi o tych, którzy nie skorzystali z prawa do emerytury powszechnej i do dzisiaj przebywają, że tak powiem, na emeryturze wcześniejszej – a nie skorzystali dlatego, że oferowano im po prostu niższą emeryturę – to owszem, mają złożyć wniosek i ten wniosek będzie przez ZUS niezwłocznie, jak należy rozumieć, przetworzony. Jeśli zaś chodzi o tych, którzy zdecydowali się na emeryturę powszechną, bo była trochę wyższa od tego świadczenia, choć też po potrąceniu tych wszystkich wcześniejszych wypłat, to oni nie muszą składać żadnego wniosku – może i bardzo dobrze – tyle że ZUS zajmie się ich sprawą dopiero za pół roku, po wejściu w życie tej ustawy.

Ja wiem, bo rozmawialiśmy o tym, że ZUS jest w tej chwili przeciążony i złożono na niego różne obowiązki, łącznie chyba z obsługą bonu turystycznego – tak? – który przed chwilą omawialiśmy, ale z drugiej strony te osoby, które tutaj są, są dobrze, że tak powiem, zinwentaryzowane przez ZUS, ich dane były już przetwarzane, dokładnie wiadomo, które osoby skorzystają na tej ustawie, ile trzeba będzie wypłacić, jak itd., więc to nie jest praca zupełnie od podstaw. Jednak rozumiejąc, że musi tu być jakiś okres przejściowy, w tej poprawce proponuję okres 6 miesięcy skrócić do 3 miesięcy. To jest druga poprawka, którą zgłaszam. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z państwa senatorów pragnie zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, pan senator Ryszard Majer.

**SENATOR
RYSZARD MAJER**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Ministrze!

Ja pragnę podziękować za przygotowany przez rząd projekt ustawy, który rozwiązuje problem, jak tutaj z wypowiedzi moich przedmówców wynikało, nierozwiązywalny, bo tak naprawdę od 2012 r., mimo wysiłków wielu podmiotów politycznych, problemu nie udało się rozwiązać.

Ja zgadzam się z moimi przedmówcami, z panią senator Kochan, z panem marszałkiem Borowskim, rzeczywiście, gdy były proponowane rozwiązania, my tu w Senacie byliśmy za tym, żeby ten problem rocznika 1953 rozwiązać, bo taki jest wyrok Trybunału Konstytucyjnego i to się po prostu ludziom należy. W tej chwili mamy przedłożenie rządowe. Zresztą pragnę przypomnieć, że gdy w Senacie odbywały się posiedzenia komisji poświęcone tej zmianie ustawy, to już bodajże z ust ministra Zielińskiego padła deklaracja, że rząd przygotowuje takie rozwiązanie, które ten problem rocznika 1953 rozwiąże.

W moim przekonaniu ta regulacja prawna w tej chwili odpowiada na potrzeby tej części emerytów, którzy zostali najbardziej pokrzywdzeni przez tamto rozwiązanie prawne. Dlatego też, żeby oni już dłużej nie czekali... Oczywiście, możemy to poprawiać, możemy dokonywać korekt. W każdym razie ja Wysokiej Komisji i państwu senatorom proponuję, żebyśmy nie czekali i nie zmieniali tego kolejnymi poprawkami.

W tej sytuacji zgłaszam, Panie Przewodniczący, wniosek o przyjęcie tego projektu rządowego przez komisję bez poprawek, tak aby pan prezydent mógł to jak najszybciej podpisać, po to, żeby osoby, którym te świadczenia się należą, wreszcie je otrzymały. Bardzo dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z państwa senatorów pragnie zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę chętnych.

Czy poza panem ministrem Szwedem... Jak rozumiem, wszyscy państwo jesteście osobami współpracującymi z panem ministrem. Dobrze.

W takim razie ja poproszę pana ministra, bo rozumiem, że nie ma tutaj żadnych reprezentantów innych instytucji niż ministerstwo rodziny. Dobrze. W takim razie ja poproszę pana ministra Szweda o odniesienie się do głosów, które tutaj padły, a następnie przejdziemy do procedowania.

Proszę bardzo.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ
STANISŁAW SZWED**

Dziękuję bardzo.

Dziękuję za tę dyskusję. Myślę, że tak niejako trochę historycznie to trzeba by było jednak zacząć od 2012 r., od zmiany ustawy. No warto, gdy o tym mówimy, przypomnieć, że tej zmiany ustawy dokonywał rząd Platformy Obywatelskiej i PSL, i pani poseł też w tym uczestniczyła. Teraz warto by było zadać sobie pytanie, dlaczego wtedy dokonano tej zmiany. Bo chyba nie tak przez przypadek posłowie sobie przyszli i dokonali takiej zmiany. Był jakiś cel w dokonaniu tej zmiany. Dokonano zmiany, bo ze względu na wcześniejszą emeryturę ten kapitał mieliśmy... Mamy stary system, mamy nowy system i kapitał zgromadzony wcześniej liczy się do momentu przejścia na emeryturę, on jest korzystniejszy od przechodzenia... Z tego powodu zapadła decyzja o tym, żeby to odliczać. To była taka decyzja.

Teraz przechodzimy do wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Nie zgadzam się z Biurem Legislacyjnym co do tego, że Trybunał zakwestionował to rozwiązanie. Trybunał nie zakwestionował rozwiązania dotyczącego odliczania. Trybunał zakwestionował to, że ta osoba została zaskoczona. Dlatego mówi o roczniku 1953. Nie mówi o innych rocznikach, tylko mówi o roczniku 1953, o tym, że ten rocznik został zaskoczony tą decyzją. Te osoby nie miały żadnej możliwości zareagowania. Ktoś, jeżeli był wcześniej... miał tę możliwość. Oczywiście jest pytanie, czy on wtedy o tym wiedział. Tu jest dylemat. I ten dylemat pozostaje cały czas. Jeśli jednak chodzi o przepis, to Trybunał zakwestionował to w odniesieniu do rocznika 1953, dlatego że te osoby były zaskoczone tą decyzją. Stąd ta decyzja Trybunału. Chodziło o zaskoczenie tej osoby. Pytanie dotyczyło kobiety, a myśmy dołożyli jeszcze mężczyzn z rocznika 1953. I to jest jakby pierwsza rzecz, która się toczy.

No i oczywiście od roku 2012 do rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego w roku 2019 minęło 6 lat czy nawet więcej, 7 lat. Mamy 7 lat. Trybunał nie podjął w tym zakresie decyzji. Były skargi, były petycje, ale nie było w tym temacie jasnego stanowiska Trybunału. W końcu Trybunał rozstrzygnął tylko kwestię rocznika 1953, do którego my się odnosimy.

My realizujemy wyrok Trybunału Konstytucyjnego. O tym, czy coś jest niezgodne, czy jest zgodne z konstytucją, rozstrzyga Trybunał Konstytucyjny. Gdy Trybunał Konstytucyjny rozstrzygnie, że w odniesieniu do rocznika, nie wiem, 1954 czy 1952 jest to niezgodne, to wtedy będziemy się do tego przymierzać. A dzisiaj każdy z nas może mieć... Senat od samego początku uważa, że to powinno być rozszerzone. Rozumiem, że opinia Biura Legislacyjnego też idzie w tym kierunku, że to ma obejmować wszystkich. Zresztą zaraz o tym też powiem. Myśmy skupili się na wyroku Trybunału Konstytucyjnego, bo do tego zostaliśmy zobowiązani.

No i teraz, myślę, rzecz kluczowa w tym wszystkim. Nie ma co ukrywać, że to są koszty. To rozwiązanie, które myśmy zaproponowali, to jest w ciągu najbliższych 10 lat koszt prawie 4 miliardów zł, 3 miliardów 900 milionów zł. Propozycja, czyli tak naprawdę wyeliminowanie, uchylenie art. 25 ust. 1b, oznacza w tym samym okresie koszt rządu 35,5 miliarda zł. No, to jest zasadnicza różnica. I też nie mamy żadnej pewności, że ten mechanizm, który państwo zaproponowali w Senacie, rozwiązuje problemy dotyczące systemu emerytalnego, starego systemu, który jest odmienny od nowego systemu, różne problemy, które się po drodze rodzą, jeśli chodzi o system emerytalny. Dlatego myśmy to zawężili.

Te materiały, które przekazaliśmy panu marszałkowi, zawierają wyliczenia, które otrzymaliśmy z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pokazujące, jak by to wyglądało, gdyby to rozwiązanie dotyczyło grupy do rocznika 1959, roczników 1949–1952, są tu wyliczone koszty, żeby zobrazować, jaka jest sytuacja, jeśli chodzi o to rozwiązanie.

To rozwiązanie, które myśmy wprowadzili, zawiera jakby 2 etapy. Pierwszy – na wniosek. Ten wniosek będzie można składać do tej drugiej grupy od razu. To jest pierwsza część. I drugi – z urzędu. ZUS będzie to od razu przeliczał od 1 stycznia 2021 r. Są tego 2 powody. Pierwszy powód to jest oczywiście ogrom zadań, które stoją dzisiaj przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, i przygotowanie systemów informatycznych do prowadzenia tego procesu, a drugi powód to są kwestie finansowe. Koszt w tegorocznym budżecie, no, niezaplanowany na to rozwiązanie to jest niespełna 100 milionów zł. Przyszłoroczny, który zaplanujemy, to jest 1 miliard

141 milionów zł. I ta regulacja rozwiąże problem rocznika 1953. Dlatego nie możemy przyjąć poprawek, które zgłasza Senat, choćby w związku z tymi kwotami, które tutaj zostały podane. Różnica między kwotami 35 miliardów i 3 miliardów 899 milionów zł jest kolosalna i jest ona dla nas absolutnie nie do zaakceptowania.

PRZEWODNICZĄCY

JAN FILIP LIBICKI

Bardzo dziękuję.

Zgłasza się jeszcze pan senator Borowski. Bardzo krótko, bo będziemy już powoli przechodzili do głosowania.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ja wiem, wiem, zdaję sobie z tego sprawę.

Proszę bardzo, Panie Marszałku. Zwięźle proszę.

(Senator Marek Borowski: Tak, tak, zwięźle.

Ja z reguły zwięźle.)

Tak, tak, ale jeszcze bardziej zwięźle.

SENATOR

MAREK BOROWSKI

Jeszcze bardziej? No dobrze.

Otóż, Panie Ministrze, to jest niekończąca się dyskusja między nami, ale uznajmy pewne fakty. Zgoda, w 2012 r. został popełniony błąd, ale potem były próby naprawienia tego błędu, już za rządów pańskiej ekipy. W 2016 r. jedna petycja, druga petycja. Wszystkie zostały odrzucone. To jest niechęć do załatwienia tej sprawy. Potem był projekt senacki, również został zdjęty. Wszystko przeciągane, odwlekane. Tak więc umówmy się, że w tej sprawie, można powiedzieć, jedni i drudzy nagrzeszyli. A jeżeli tak, to nie obwiniamy się nawzajem, tylko po prostu spróbujmy tę sprawę załatwić. I to jest sprawa pierwsza.

Sprawa druga. Projekt, który został przegłosowany w sierpniu zeszłego roku, w zeszłej kadencji, obejmował wszystkich, a nie tylko rocznik 1953. Obejmował on wszystkich. I chcę powiedzieć, że głosowało za nim 80 senatorów, 1 był przeciw, bo się pomylił, i nikt nie wstrzymał się od głosu. I pan senator Ryszard Majer – mam przed sobą wyniki głosowania – jak najbardziej był za, a dzisiaj mówi, że niekoniecznie. Proponowałbym konsekwentnie. To była sprawa druga.

A trzecia sprawa to koszty. Panie Ministrze, ta sprawa musi zostać załatwiona. Te koszty nie

znikną, one co najwyżej będą się powiększać. No chyba że, przepraszam, chce się tak długo czekać, aż zainteresowanych nie będzie, ale nie zakładam, że taka jest intencja. Te koszty nie znikną, one będą, trzeba będzie je ponieść. Skoro dzisiaj ponosi się ogromne koszty, ogromne, bo to są setki miliardów, które są w tej chwili wydawane, i naprawdę nie ma problemu ani z deficytem budżetowym, ani z regułą wydatkową, ani z długiem publicznym itd., to proszę nie mówić, że w ciągu 1 roku – bo chodzi tylko o 1 rok, tutaj chodzi tylko o ten moment, kiedy wypłacane są wyrównania, później to będą zdecydowanie niższe kwoty – kwota, która jest wymieniona w ZUS-owskich wyliczeniach, to jest jakaś kwota niebotyczna. To jest kilka miliardów złotych. Tak więc nie odsuwamy tego problemu, bo on po prostu nie zniknie i tyle. Dlatego apeluję, żeby raz tę sprawę załatwić i zamknąć, a nie za chwilę występować z kolejną ustawą, może z kolejnym wyrokiem Trybunału, bo nie wiem, kto wniesie skargę, ale po uchwaleniu tej ustawy zapewne ktoś wniesie skargę do Trybunału i Trybunał nie będzie miał wyjścia, będzie musiał orzec dokładnie to samo, co w przypadku tamtej emerytki.

I na koniec jeszcze raz. Panie Ministrze, proszę nie argumentować, że zajmowaliście się tylko emerytkami urodzonymi w 1953 r., bo np. mężczyźni też w to wliczacie, i nie tylko na podstawie art. 46, bo tym zajmował się sąd i tym zajmował się Trybunał, ale również na podstawie innych artykułów. Tyle tylko, że nie chcecie tego rozszerzyć na wszystkich, po prostu gdzieś tam się zatrzymujecie. I tyle w tej sprawie. No, pewnie trudno będzie pana przekonać w tej kwestii, ale warto próbować.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dziękuję bardzo.
Pan senator Dunin się zgłaszał, ale...
(Wypowiedź poza mikrofonem)
Tak?

**SENATOR
ARTUR DUNIN**

Ja chciałbym tylko zadać 1 pytanie. Biuro Legislacyjne przedstawiło nam poprawki, które

zaproponowało, ale mam pytanie, czy poprawki pana senatora Borowskiego obejmują...

(Senator Marek Borowski: To są właśnie te poprawki.)

Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI**

Dobrze.

W takim razie przechodzimy do głosowania.

Poproszę pana mecenasa o pomoc. Rozumiem, że poprawki zaprezentowane przez Biuro Legislacyjne są poprawkami pana senatora Borowskiego. Tak należy to zrozumieć?

(Główny Ekspert w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Marek Jarentowski: Tak.)

Dobrze.

W takim razie jako pierwszy poddajemy głosowaniu wniosek pana senatora Majera o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem wniosku pana senatora Majera? (4)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (0)

4 senatorów głosowało za, 4 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Wniosek nie uzyskał większości.

Teraz, Panie Mecnasie, w jakiej kolejności? Gdyby pan mógł przedstawiać poszczególne poprawki, to bardzo bym o to prosił.

**GŁÓWNY EKSPERT
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
MAREK JARENTOWSKI**

Tak.

Proponuję, żeby jako pierwszą przegłosować poprawkę, która dotyczy rozszerzenia działania ustawy na inne osoby, które objął niekonstytucyjny mechanizm. To jest ta poprawka, która wynika z opinii Biura Legislacyjnego. Zaś jako drugą przegłosowalibyśmy tę poprawkę pana senatora, która w art. 3 w ust. 2 skraca termin, po upływie którego ZUS zajmie się przeliczaniem emerytur, z 6 miesięcy do 3 miesięcy.

(Przewodniczący Jan Filip Libicki: Dobrze, czyli w pierwszej...)

Pierwsza poprawka – wyjście poza rocznik 1953.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Wyjście poza rocznik 1953, rozszerzamy to na pozostałe roczniki. Dobrze.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (0)

4 senatorów – za, 4 senatorów – przeciw.

Wniosek mniejszości pani senator Kochan z panem senatorem Borowskim. Dobrze.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

I z panem senatorem Duninem. Dobrze.

Następna poprawka, Panie Mecenasiu

GŁÓWNY EKSPERT
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
MAREK JARENTOWSKI

Druga poprawka dotyczy zmiany w art. 3 w ust. 2. Zmieniamy wyrazy „6 miesięcy” na wyrazy „3 miesięcy”.

PRZEWODNICZĄCY
JAN FILIP LIBICKI

Rozumiem. Krótko mówiąc, skracamy ten okres. Dobrze.

Kto jest za przyjęciem zaprezentowanej przez pana mecenasa poprawki? (4)

Kto jest przeciw? (4)

Kto się wstrzymał? (0)

4 senatorów – za, 4 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Wniosek mniejszości, jak rozumiem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...pani senator Kochan z panem senatorem Duninem. Dobrze.

Czy mamy coś jeszcze? To jest wszystko...

(Głos z sali: Całość.)

Czy głosujemy jeszcze nad całością wraz...

(Głos z sali: Całość.)

Dobrze, głosujemy nad całością wraz z poprawkami.

(Głos z sali: Ale nie było poprawek.)

Aha, nie, czyli nie głosujemy nad całością...

(Głos z sali: Komisja nie zajęła stanowiska.)

Komisja nie zajęła stanowiska, tak? Dobrze.

W takim razie pozostaje nam wybór sprawozdawcy.

Czy pani senator Kochan podejmie się tej roli? Tak.

A kto będzie sprawozdawcą mniejszości?

(Senator Marek Borowski: Też pani senator Kochan.)

Też pani senator Kochan.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rozumiem, bo nic nie uzyskało większości. Tak jest.

Dobrze. Zatem sprawozdawcą będzie pani senator Kochan.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Więcej wniosków do przegłosowania nie mamy.

W takim razie zamykam posiedzenie Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej.

Szczególnie dziękuję pani senator Gorgoń-Komor, która musiała się dzielić między 2 ważne komisje.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 34)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy